

TURAI HIRLAP

KÖZÉLETI HAVILAP

1993. SZEPTEMBER (Szent Mihály hava)

FOTO: Kálna

KIKERICSEK LES COLCHIQUES

Most mérget hajt a rét s virágzik késő ősziig
 Legelget a tehén
 S lassan megmérgeződik
 Kikericsek virítnak kékek és lilák
 Álmos szemed olyan mint itt ez a virág
 Mint szirmuk fodra kéklő s kék akár ez ősz itt
 S szemedtől életem lassan megmérgeződik

Egy farka kisdíák a rétre fut s rivall
 Lebernyegük röpül és zeng a harmonikadal
 Letépi a virágot mely anya s leány is
 És színe mint szemhéjadé s oly félve rebben már is

Mint rebben a virág ha szélben térdepel
 A csordás csendesen halk hangon énekel
 Míg bőg a sok tehén s elhagyja gőzölögve
 E halnikészülő nagy rétet mindörökre

BÚCSÚ L'ADIEU

Letéptem ezt a hangszálat
 Már tudhatod az ősz halott
 E földön többé sose látlak
 Ó idő szaga hangszálat
 És várlak téged tudhatod

G. Apollinaire

Lapunk tartalmából

A Földkiadó Bizottság tájékoztatója - Riport Dr. Vészi Zsuzsanna háziiorvossal
 Beszélgetés Maczkó Mihállyal - Írások a nyári gyermektáborokról
 Emlékezés Dr. Kovács Gáborra - Az iskolai tanévnyitóról

A KÉPVISELŐ-TESTÜLET ÜLÉSÉRŐL

Augusztus 30-án - a szokásos időpontban (de. 9.00 órákor) - tartotta rendes, e hónapra ütemezett ülését az önkormányzat képviselő-testülete. Az ülésre szóló meghívón az alábbi napirendi pontok szerepeltek:

1. Szociális segélyek
2. Szennyvíztisztító beruházás helyzete
3. A község egészségügyi helyzete

4. Egyebek:

- a., Iskolaigazgató megbízása, Iskolaszék Előkészítő Bizottság megalakítása
- b., Beszámoló a polgármesteri hivatal helyzetéről
- c., Telekvisszamonás és telekértékesítés
- d., Első lakáshoz jutók támogatása.

Az ülés megnyitása után a polgármester előterjesztette a napirenddel kapcsolatos módosítási javaslatát, miszerint 10.00 órákor - az első napirendi pont megtárgyalása után - a testület meghallgatja a Falutévé főszervezőt és munkatársait az önkormányzat és a Falutévé együttműködési lehetőségéről.

A javaslatot a testület egyhangúlag elfogadta.

Az első napirendi pont előadója (Szociális segélyek) Lévai Józsefné, a Szociális Bizottság elnöke volt. A témáról írásos beszámoló nem készült, ennek oka többek között az, hogy a témával kapcsolatos önkormányzati rendelet alig két hónapja lépett hatályba, s így nehéz lett volna az elmúlt időszak tapasztalatait érdemben értékelni. A szociális bizottság ülésén, illetve korábbi ülésén tapasztalt legfontosabb témákról a bizottság elnöke szóbeli tájékoztatást adott.

Ebből ki kell emelni, hogy a közutak leszerelését követően igen megnőtt a vízbekötés címen igényelt segélyek száma, sajnos olyan tévhit alapján, hogy ez most mindenkinek jár, aki korábban nem kérte a központi hálozatról a vízbekötést. (Nem azért, mert akkor nem tudta volna fizetni.)

A testület úgy döntött, hogy ezen segélyek elbírálását el kell napolni, illetve a Szociális Bizottság a Településfejlesztési Bizottsággal közösen vizsgálja felül az igényeket. (Több tucat igény esetén ezen összeg százezres nagyságrendet képvisel az önkormányzat költségvetésének kiadási oldalán.)

A másik komoly gond - mint megtudtuk - a szociális étkeztetés iránt mutatkozó fokozott igény jelentkezése. Sajnos, a jelenlegi konyhai kapacitás (iskola - óvoda - Szociális Otthon) szűk keresztmetszetet jelent, megoldást csak a Galgalyöngye Étterem nemrég felújított, jól felszerelt konyhája adhat, bár ennek várható sorsa jelenleg az ÁFÉSZ jövőjétől függ.

Javaslat hangzott el: "Meg lehetne próbálni vállalkozásban végezni a "közétkeztetést"! (A kedves olvasó is továbbgondolhatja a témát). A napirendi pont befejezése előtt - az ígért időpontot pontosan betartva - megjelent Práger György a Falutévé főszervezője és Simon László a Falutévé gyártásvezetője, ügyvezető igazgató. Práger úr rövid történeti visszatekintés után ismertette a Falutévében, illetve a Kakas Magazinban rejlő lehetőségeket, illetve az önkormányzattal való együttműködés módjait.

A fejlődéshez partner kell, a partnert keresni kell (ebben segít a TV, illetve az újság) jó menedzser kell és nem árt a jó kapcsolat néhány illetékes minisztériumnál. A testületnek sürgősen dönteni kell, hogy mennyi pénzt tud áldozni arra, hogy a piac kérdésben valami - a jelenleginél nagyobb léptékű - fejlődés meginduljon (pl. bp-i nagybani piac monopoliának megtörése, hűtőház és egyéb élelmiszeripari tevékenység, stb.)

"Ha ötlet van, pénz is van" (Práger György) Reméljük igaza lesz a főszervező úrnak!!

A második napirendi pontról a polgármester tartott rövid szóbeli tájékoztatást, illetve Varjú Mihály a Településfejlesztési Bizottság elnöke ismertette a nyomott rendszer tapasztalatait (közvetett tapasztalatot Pecze Lászlótól) Egyszerre több vasat tartunk a tűzben (illetve szennyvízben) mindaddig, míg meg nem tudjuk az állami támogatás odaítélését, illetve a többi szükséges pénz megszerzésével legkedvezőbb konstrukcióját. A magam részéről bizakodó vagyok, szeptemberben várhatóan tisztázódik minden kérdés és elkezdődhetnek a szennyvíztisztító építési munkálatai.

Ebédszünet után került sor a harmadik napirendi pont megtárgyalására, melynek írásos anyagát Dr. Vészi Zsuzsanna készítette és fűzött hozzá szóbeli kiegészítést. A beszámolót nem kívánom kommentálni, azt olvashatják lapunk 5. oldalán, a szóbeli kiegészítés pedig az írásos anyag legfontosabb megállapításait "húzta alá". Egy dolgot azonban szeretnék kiemelni:

A jelenlegi helyzeten csak igazi összefogással tudunk javítani (alkoholizmus, öngyilkosság!!) A beszámolót a testület egyhangúlag elfogadta.

Az "Egyebek" címszó alatt igen fontos téma volt az iskolaigazgató megbízása. A testület egy évre (illetve 94. június 30-ig) Erdélyi Ágneszt bízta meg az iskolaigazgatói teendő ellátásával.

A témához kapcsolódóan foglalkozott a testület az iskolaszék megalakításával, illetve az előkészítő bizottságba történő delegálással, majd megvitatta az iskolaszék Szervezeti és Működési Szabályzatának tervezetét.

A polgármesteri hivatal helyzetéről szóló kiegészített beszámolót egyhangúlag elfogadták a képviselők.

Döntött a testület telekvisszavásárlásról, telekértékesítésről, illetve első lakáshoz jutók támogatásáról. Tudomásul vette a testület a cserkészcsapat elszámolását a nyári táborozás támogatására kapott 55 ezer Ft-ról. (Gyermekeként 1000 Ft-ot kaptak a gyermekszervezetek.) Tudomásul vette a testület Vagyonvédelmi Kft működését a Neszür dűlő, Honvéderdő, illetve az almáskert környékén. Az egyebek címszó alatt még sok apró téma került napirendre, majd az ülés valamivel 7 óra előtt végetért.

Sára Mihály

Anyakönyvi adatok

1993. augusztus havi

Születés

Hordós Viktória Elvira	(1993. 06. 12.)
Horváth Klaudia	(1993. 07. 06.)
Hóka Nikolett	(1993. 06. 18.)
Kiss Bence	(1993. 06. 18.)
Medveczki Adél	(1993. 07. 20.)
Oláh Ernő Dávid	(1993. 07. 06.)
Pecze Nikolett	(1993. 07. 23.)
Radics Tekla Mónika	(1993. 06. 16.)
Szota Barabás	(1993. 07. 09.)
Tóth Bernadett	(1993. 07. 01.)

Házasságkötés

Barna János - Csécei Szilvia
Csécei Attila - Pásztor Andrea
Dallos Lajos Gábor - Balázs Rita
Ender Sándor - Sima Mária
Farkas Ferenc - Komlósi Gizella
Farkas Mihály - Király Krisztina
Gyetzán János - Pásztor Andrea
József Miklós Ferenc - Rácz Livia
Meleg István - Nagy Erika
Nagy István - Varga Éva
Pupos József - Vidák Ildikó
Rajzinger Sándor - Lestár Judit
Rácz Zoltán - Vidák Angéla
Szöke Imre - Gonda Csilla
Vidi Balázs - Bereczki Erika

Halálozás

Bakos József (45 éves)	Tura, Honvéd út 12.
Dombóvári Csaba István (47 éves)	Tabán út 7.
Galambos Béla Lászlóné szül.: Katona Erzsébet (55 éves)	Tura, Szent I. út 62.
Kuthi István (78 éves)	Tura, Szent I. út 62.
Lukács Mihály Sándor (57 éves)	Tura, Iskola út 37.
Sándor Pálné szül.: Gyökér Borbála (84 éves)	Tura, Gyóni G. út 8.
Szendrei Ferenc (48 éves)	Tura, Alkotmány út 11.
Tóth Zsiga Sándorné szül.: Erdélyi Ilona (79 éves)	Tura, Köztársaság út 2.
Vasas István (67 éves)	Tura, Zsámboki út 32.

Az Önkormányzati Képviselő-testület következő ülése

1993. szeptember 27-én (hétfő) 9 órákor lesz

Napirend:

1. A turai önkormányzat és a megyei közgyűlés
2. Községünk és az önkormányzatok Szövetsége
3. Községünk és a DIGITEL-2001 RT

Tájékoztatás a Földkiadó Bizottság eddigi munkájáról, és a soron következő feladatokról

Tisztelt Földtulajdonosok!

A kárpótlási árverés előkészítésével egyidőben örömmel ragadtuk meg az alkalmat, hogy tájékoztatást adjunk az érdeklődőknek a földkiadó bizottság eddigi munkájáról és szóljunk a várható feladatokról is. A tájékoztatásra a turai művelődési házban - két alkalommal - 1993. augusztus 17-én és 23-án - került sor.

Fontos dolgokról esett szó! Éppen ezért szükségesnek tartom, hogy a Turai Hírlap segítségével is lehetővé tegyük a szélesebb körű tájékoztatást az érdekeltek részére.

Mindenek előtt néhány mondat eddigi munkánkról:

- A bizottság a törvényi rendelkezések szerint folyamatosan működik, ülései általában nyilvánosak, és azokról minden esetben jegyzőkönyv készül.
- A bizottsághoz - határidőn belül - 1097 iktatott kérelem érkezett. Sajnos nagyon sok esetben hiánypótlást kellett kérni, mert azok tartalmilag és formailag egyaránt hiányosak voltak. Több esetben póthagyatékijelölést kellett kezdeményezni.
- Döntöttünk a folyamatban lévő ügyekről (K1 tábla) az erre vonatkozó kérelmek ugyanis a törvény közzétételé előtt beérkeztek a szövetkezetekhez, és abban érdemi földmérési előkészítő munka folyt.
- Hozzájárulásunkat adtuk a földrendező bizottság által javasolt földalap cserékhez öt esetben.
- Javaslatokat kértünk utak kialakítására, illetve esetleges áthelyezésére. A végrehajtás érdekében munkacsoportot bízunk meg az előkészítéssel.
- Döntöttünk arról, hogy lehetővé tesszük a kérelmek újra gondolását, a tulajdonközösségek kialakítása tekintetében.

Az érintettek nyilatkozatban rögzíthették, hogy valódi tulajdonközösséget alkotnak, vagy csak egymás mellé kerülést kívánnak. (A csoportok összetételének változtatása nélkül.)

- A földtulajdonok kielégítésének sorrendjét a tv. 6. §. (3) bekezdése határozza meg. A kérelmekben ez így nem jelenik meg, ezért határozott úgy a földkiadó bizottság, hogy pontos határokat képez a saját jogú és a juttatott földek viszonyában és ennek megfelelően csoportosítja a kérelmeket. Három kategóriát határoztunk meg a következők szerint:
 1. Első csoportba tartoznak, akiknek jogosultsága döntően behozatali kötelezettség (saját+öröklés) alapján keletkezett. A saját részarány-tulajdon mértéke 67-100 % között van.
 2. Második csoportba soroljuk azokat, akiknél még jelentős a részarány tulajdon, de már magasabb a juttatott föld mértéke is. Ennél a csoportnál a saját részarány-tulajdon 25-66 % között van.
 3. A harmadik csoportba tartozók, akik döntően juttatott földdel rendelkeznek. E csoportnál a saját jogú részaránytulajdon 0-24 % között van.
- Feldolgoztuk a kérelmeket, és megállapítottuk, hogy a jogosultak mintegy 77 %-a adta le igényét. A megjelölt területek tekintetében az eredmény sejtethető volt, néhány táblára többszöri a túljelentkezés.

Ezek a következők:

Tábla hrsz-a	Megnevezés	Telítettség %
0272	Haraszt fölötti irtvány	311
076/2	Vízrejáró	263
074/1	Partdűlőre járó	247
058	Hatvani útra járó alsó	225
086	Galábos	167
0260/1	Almáskert	165
0375	"Hanófer-tanyája"	158
0186/2	Halastó és alsórégi út jobb oldalán	158
078	Nagyszékes	121
0263	Haraszt puszta	118
0242	Nyárfás melletti szántó	108

Sok táblára szám szerint 27-re elsődleges igényt nem adtak le!

Még néhány további adat:

Részaránytulajdonosok száma:	1026 fő
Juttatott földdel is rendelkezők:	694 fő
Teljes kimérést kér:	34 fő
Részleges kimérést kér:	97 fő
Földkiadásban érintett terület:	2511 ha

A földkiadó bizottság következő ülésén 1993. szeptember 6-án, több fontos kérdésben fog dönteni.

- Az eddigi közvéleménykutatás alapján megengedhető, sőt szükséges, hogy az előbbiekben ismertett túltelített táblákra leadott elsődleges igények átcsoportosítására lehetőséget biztosítsunk. Végső soron ezzel a feladat megoldását segítjük elő. A kérelmek formanyomtatvány nélkül, írásban nyújthatók be.
- Kívánatos, hogy az un. konyhakerti művelést továbbra se gátoljuk, így az eredetileg kijelölt területeken a korlátozott mennyiség szerinti földkiadást biztosítani kívánjuk mindhárom csoportba tartozó igénylőknek. Emlékeztetül Farkasvár, Beke, Kenderföld, stb.
- Célszerű, hogy a birtokbaadás minél előbb megtörténjen. Ennek érdekében 1993. szeptember 20-tól rendszeresen minden héten nyilvános kijelölést, illetve szükség szerinti sorsolást tartunk a tulajdonosok személyének meghatározására. A helyszínt az érdeklődők számától függően határozzuk meg. (Polgármesteri Hivatal tanácssterem, vagy Művelődési Ház).

A helyszínről és pontos időpontokról hirdetmény útján tájékoztatjuk a Tisztelt Tulajdonosokat.

A sorsoláson, illetve kijelölésen a megjelenés nem szükségszerű, de mindenkit szívesen látunk.

Gondolom sokan értesültek arról, hogy a kárpótlási földalap közel 70 %-a már gazdára talált. Reméljük még ebben az évben az utolsó árverésre is sor kerül.

Szükségesnek tartom megemlíteni, hogy az Önkormányzat és a szövetkezet korábbi megállapodása alapján a szerződés - a 344-es hrsz-ú táblarészlet kivételével - a településfejlesztés érdekében megkötésre került.

Bízom benne, hogy a leírtokról megfelelő tájékoztatást kapnak.

Hivatalos iratot, kérelmet továbbra is a szokásos módon a Földkiadó Bizottság nevére az Önkormányzatnál kell leadni.

További segítségért - munkanapokon - folyamatosan fordulhatnak az ügyintézőkhöz. Az Önkormányzatnál Orbán Imre, a szövetkezetnél Sápiné Lukács Ildikó várja a Tisztelt Ügyfeleket.

A törvény végrehajtása sok feladatot jelent, mely természetesen külön felkészülést igényel a résztvevőktől. Ezúton is köszönöm mindazoknak a munkáját, akik érdemi segítséget, közreműködést vállaltak.

Tura, 1993. szeptember 03.

Tóth István
Földkiadó Bizottság elnöke

TURÁTÓL A DONIG

Beszélgetés Maczkó Mihállyal I.rész

- 1942. május 22-én vonultam be az aszódai zászlóaljhoz. Másfél hónapot gyakorlatoztunk a Mátrában, majd július 5-én vagoniroztunk be az aszódai pályaudvaron, oszt onnan indultunk el a keleti frontra. Kurszkiig mentünk vonaton, onnan aztán bementünk a kurszki erdőbe. Ott aztán összegyűlt az aszódai három század, s a többiekkel együtt elindultunk a Don felé, ez vagy két hétig tartott, de volt benne pihenőnap is: 2-3 napig mentünk, aztán 1 nap volt tisztálkodásra, egyebekre. Kb. 200 km-re volt a Don Kurszkhöz.
- Augusztus 2-án bementünk az első vonalba, akkor németeket váltottunk le, azok elmentek pihenőbe, ott voltunk három hónapig. Utána mi is kaptunk 10 nap pihenőt. Minket meg olaszok váltottak le. Utána elmentünk egy másik állásba, ott magyarokat váltottunk le, ott voltunk egész szilveszterig. Akkor megint kaptunk pihenőt, ez alatt ért a támadás, január 12-én, ez keddi napra esett, akkor aztán megkezdődött a visszavonulás.
- Akkor aztán jöttünk vissza gyalog, éjszakánként megháltunk orosz házaknál. Jó másfél hónap kellett mire össze verődünk, ment mindenki amerre jónak látta, még vissza ért a saját egységéhez. Volt, hogy jöttek a repülő és géppuskázók a visszavonuló csapatokat, sokan haltak meg.
- Kijevnél verődünk össze, vagy már azt is elhagytuk. Korostényba vonatra szálltunk. Ovrucsa kivagoniroztak, akkor osztán falvakba lettünk elszállásolva. Már nem vetettek be bennünket tovább, mert nem is voltak fegyvereink, mindenki elhagyta már. Akkor oszt mondjuk május közepe táján indultunk haza. Ovrucsa bevagoniroztak és indultunk haza. 43. májusában érkeztünk meg, ide Aszódra. Itt még 3 hétig voltunk bekerítve karanténba, úgy mondták.
- **Még kint a fronton, mivel töltötték a harcok szüneteit?**
- Mélyítettük a lövészárkokat, télen meg befűtött a hó, azt kellett kihordani, úgy lapátoltuk ki, mindig volt mit csinálni.
- **Hogyan tetezik visszaemlékezni, milyen volt a felszerelésük: ruházatuk, fegyverük?**
- Volt ez a khaki posztóruha, akkor volt egy pulóver és volt egy bekecs, de ilyen újatlan báránybéléses bekecs volt mint egy mellény, meg posztó katonasapka, meg olyan mint a harisnya, amit a fejünkre húztunk, hogy a fülünk ne fagyjon le, hát igaz van a krónikának, hogy nem voltunk kellően felszerelve mint az oroszok. Fegyvereink is gyengék voltak az övékéhez viszonyítva.
- Én puskás alakulatba szolgáltam, a 9. században. Azért ideig-óráig így is sikerült az oroszokat visszatartani, de nem sokáig. Túlerőben voltak, nagyon sokan, nem lehetett ott sokat időzni.
- **Milyen volt az élelmezés kint a fronton?**
- Elejében még jó volt, később már nem, a visszaállástól nem is beszélve, akkor már nem volt semmiféle konyha. Száraz, egykanál babot kapott egy honvéd, azt is úgy csináltuk, hogy összeültünk osztán megfőztük, meg a házaknál kéregettünk ennivalót a civil lakosságtól...tengődünk. Később mikor már hátrébb letelepedtünk, már ott volt konyha, de gyenge koszt volt.
- **Milyen volt a magyar katonaság és a civil lakosság viszonya?**

- Nem volt a mienk garázda nép, de azért lopás is akadt, azért mindenhol van ilyen egy-kettő: néhány tyúkot elvittek, másról nem tudok.
- **Szembekerültek-e partizánokkal?**
- Énnekem nem volt szerencsém velük, de más alakulatokat támadtak meg.
- **Milyen volt a viszonyuk a németekkel?**
- Én erről annyit tudok csak mondani, hogy nem vettek fel az autókra visszavonulásuk tudja, azt akarták, hogy maradjunk ott utóvédnek, ők meg mentek.
- **Mi csak mentünk, mindenkinek a szerencséjére volt bízva. A népszét volt szórva, mindenki csak úgy ment a maga esze után, nekünk volt a Mohácsi Ödön főhadnagy, az jött velünk egy darabig, azt mondta, hogy menjünk a nap irányába, ő meg bement egy házhoz oszt többet nem is jött ki, hogy aztán mit csinált magával, hogy öngyilkos lett-e, vagy ott mi történt..., nem is láttuk többé soha.**
- **Ennyi év távlatából emlékezik-e még Mihály bácsi, hogy mivel búcsúztatták alakulatukat - még itthon a frontra indulásukkor, mit mondtak, miért mennek a Donhoz?**
- Mondták, hogy a frontra megyünk a németeknek a segítségére. Aszódon vitte Endre László búcsúztatót el bennünket. Ki is végezték mint háborús bűnöst, meg Jány Gusztáv vezéreztet is, ő volt a parancsnokunk.
- **Őn szerint mi volt Jány Gusztáv bűne?**
- Nekünk csak mondták, hogy tönkretette a II. magyar hadsereget, halálba zavart minket, hogy még ilyen veszteség nem volt a magyar történelemben mint ez a doni katasztrófa, sok fogságba esett, sok megfagyott ott a hidegbe... Ezt mondták nekünk, hogy ezért lett ő háborús bűnös.
- **Arról tetszik-e tudni, hogy az ő parancsára történt-e valamiféle erőszakos akció, megtorlás a védtelen polgári lakossággal szemben?**
- Nem, ilyenről nem tudok...
- **Kikkel volt ott együtt a turalak közül, mely nevre emlékezik még Mihály bácsi?**
- Sára Jóska, a többiek már meghaltak: Szilágyi János, Ötvös László, Turcsányi Tibor, Szécsényi Mihály, Szota György meg Tóth Zs. Jani...
- ... Mi már ott tudtuk, hogy nem lehet ezt a háborút megnyerni, tudtuk, hogy az orosz "gőzhenger" ellen nem lehet...

Kálna Tibor

Október 1. az Idősek Világnapja

Szeretet és tisztelet az Idős Embereknek, de azért mi sem sértődünk meg, ha nekünk néha azt mondják: Jaj ezek az öregek! Mert az öregség nem bűn és nem betegség, adjunk hálát az Istennek, hogy így megöregedtünk. Legyen rá gondja mindenkinek, hogy békében és nyugalomban teljen minden Idős Ember napja. Mert mi is voltunk utcán játszó gyerekek és voltunk teli életcállal küzdő emberek. Volt cél, amelyet elértünk, volt amit nem, de egy biztos: időközben szépen megöregedtünk.

Ne sirassuk a tegnapot és ne keseregjünk a holnapért. Élünk vidáman a mánap, a ma 24 órájának és ha eljő az este és nyugovóra térünk, legyen boldog és békés az álmunk és az ébredésünk. Ha újra ránk köszönt a reggel, adjunk hálát az Úrnak, hogy nekünk adta ezt a gyönyörű szép nappal és megajándékozott bennünket egy újabb ajándék nappal.

Köszönjük meg és ne pörölgjünk a sorssal, ha egyszer arra ébredünk, hogy a ma még nemvan, de nem lesz meg már a holnap!

De azért ezt is vidáman köszönjük meg a Sorsnak!

Lukács Józsefné

Tisztelettel és szeretettel köszöntjük az Idős embereket!

A szerkesztőség

Jány az őt a fronton 1942. október 26-án meglátogató Nagybaczony Nagy Vilmos vezéreztet, honvédelmi miniszternek feltárta a maga és hadserege helyzetét. Kérte őt mint ludovikás hadiakadémiai évfolyamtársát, személyes jóbarátját, hogy a kormányzó és a vezérkar főnökénél pártolja felváltása iránti kérelmét, mert kilátása sincs arra, hogy feladatának eleget tudjon tenni.

Lehangoló benyomások érték a honvédelmi minisztert a csapatok tisztjei körében tett látogatása során is. Hadtestparancsnoktól a szakasparancsnokig - mondotta Jány Gusztáv - "joggal panaszkodtak, hogy elhárításunk teljesen tehetetlen az orosz páncélosokkal szemben. Elmondták, hogy tüzérségünk csekély, és nem rendelkezünk nagyobb űrmértékű aknavetővel. De felmerült a panasz jócskán az állatok ellátása körül is. Hiányzott a zab. A gépkocsik is gondot okoztak: a motorjavítás meggyorsítása igen fontos problémává lett. Alapvető gondot jelentett, hogy a németek nem tartották be ígéretüket, a megígért anyagokból alig szállítottak valamit. A megfelelő védőfegyverek nélkül pedig a nagy kiterjedésű vonal véghetetlen."

A honvédelmi miniszter felkereste Weischs vezéreztet, a német B Hadseregcsoporthoz parancsnokát is. Mint a 2. hadsereg felett rendelkező parancsnoktól kérte tőle, hogy a hadsereg hiányait a lehetőség szerint mielőbb szüntessék meg. Weischs megígért hallgatta végig, azonban tartózkodott attól, hogy bármit is ígérjen, hiszen ők is jelentős anyagi hiányokkal küszködnek.

A korabeli forrásokban nem találmi nyomát, hogy a magyar katonai és politikai vezetés azonosulva Jány vezéreztet és a kint lévő tisztikar növekvő kétségével és féltelmével, a hathatós megoldás keresésének szándékával vizsgálta volna a fronton kialakult helyzetet, a 2. hadsereg várható sorsát. A helyzet megoldását az előjáró német katonai vezetésre hártották. Tevékenységük csak odáig terjedt, hogy tervbe vették az állomány egy részének, mintegy 20-25000 embernek folyamatos felváltását, ami azonban a meginduló szovjet offenzíva miatt már nem volt végrehajtható.

HOGY ÉRZI MAGÁT TURÁN?

Dr. Vészi Zsuzsanna családorvos válaszol

Hol végezte az egyetemet? Hol dolgozott, mielőtt Turára került?

A Semmelweis Orvostudományi Egyetem általános orvosi karán végeztem. Később üzemorvostanból tettem szakvizsgát. A Budapesti Telefongyárban és a Danuvia gyárban dolgoztam Tura előtt. Mindkét helyen üzemorvos voltam.

Előbb üzemorvos volt, majd körzeti orvos. Családorvos, házi orvos, ahogy újólágg nevezük. Nem lett szemorvos, sebész, urológus stb.

Mindig körzeti orvos szerettem volna lenni. Az egész ember érdekel. Érdekel a családja, az előzmények, körülmények. Ez sokkal átfogóbb, mint ha csak egy területre koncentrálnék. Én ezt szeretem, ezt csinálom szívesen.

Ismerte a falut, mielőtt Turára került?

Nem nagyon. Dolgoztam együtt egy turai nővérrel, de korábban sohasem jártam itt.

Tehát hogy érzi magát nálunk?

Jól érzem magam, hisz azt csinálhatok, amit szeretek. Úgy érzem, az emberek elfogadtak, kialakult a kölcsönös bizalom betegekkel és köztem. Megtaláltam a helyemet Turán. Nem várt nehézségekkel nem találkozottam. Tudtam, hogy éjszakai kihívások várnak rám, hogy a fekvő betegeket otthonukban kell gyógyítanom. A család miatt nem könnyű, hogy a rendelő és a lakás azonos épületben van. Ha éjjel szól a csengő, az egész család ébred.

Örül a központi rendelő tervének?

Igaz, hogy akkor majd 20 órán át kell távol lennem a családtól ügyelet esetén, de összességében örülök. Ha sikerül más orvosokat is bevonni az ügyeletbe, akkor jó lesz.

Őn az augusztusi képviselő-testületi ülésre beszámolóit készítette a község egészségügyi helyzetéről. (A beszámoló kivonata lapunk mostani számában olvasható.) Egy érdekes gondolatot vet fel trázában: Jónak látná "lelki elsősegélynyújtás" létrehozását (pszichológus alkalmazása), mert azt tapasztalja, hogy nagy szükség lenne rá. Nem gondolja, hogy az emberek szégyenérzet, a bajok titkolása, takargatása miatt nem élnének a lehetőséggel?

Szerintem sok beteg keresné fel a pszichológust. Gyakran előfordul, hogy az emberek azért jönnek el a rendelésre, mert átmenetileg vagy tartósan nehéz élet-problémájukat szeretnék megbeszélni valakivel. A rendelő túlszűfolttsága miatt ez sokszor nem megoldható. Rendszerességgel egészen biztos, hogy nem. Akinek súlyos gondja van, az keresni fogja a kapaszkodót, mert sokszor már az elég, hogy van kivel megosztani, van kinek beszélni.

Doktornő vállalkozó orvos lett. Mi készítette erre a döntésre?

Egyszerű a válasz: önálló akartam lenni. Nincs a Polgármesteri Hivatalban olyan személy, aki a faluban lévő egészségügyi dolgozók, intézmények ügyeit összefogná, menedzselné.

Most önálló leszek, magam felelek mindenért. Csak később dől el, jól döntöttem-e.

Beszélné a terveiről!

Amint anyagi lehetőségeim megengedik, alapítványt szeretnék tenni, melynek célja a TURAI MENTŐÁLLOMÁS létrehozása. Dédelgetek egy olyan gondolatot is, hogy gyógyító munkámat akupunktúrás módszerek alkalmazásával egészítem ki. Vizsgáztam ebből és eredményesnek találok.

Öröm hallani, hogy megtalálta a helyét Turán. Munkájához sok sikert, jó egészséget kívánok!

Erdélyi Ágnes

BESZÁMOLÓ A KÖZSÉG EGÉSZSÉGÜGYI HELYZETÉRŐL

(részletek)

A legfontosabb és legsúlyosabb problémákról szóló statisztikai adatok nem helyben kerülnek feldolgozásra, hanem a Központi Statisztikai Hivatalban. Amennyiben számítógépeinket már teljes mértékben használni tudjuk, úgy a háziorvos a hozzá bejelentkezett betegek adatait - halálhíri statisztikákat - betegségek megoszlását, gyorsan és pontosan tudja majd követni. Jelenleg a fő problémák - hasonlóan egész Magyarországra vonatkozó problémákhoz - az alkoholizmus, az öngyilkosságok magas száma, a halálozás fiatalabb korra eltolódása, főleg a férfiaknál. Az öngyilkosságok magas száma igen gyakran összefügg az alkohollal.

A problémákból kivezető utat nem találó ember egyre gyakrabban nyúl a búfelejtő alkoholhoz, és nehéz feladatokhoz hozzá sem fog. Végső megoldásként ilyen esetben gyakori az öngyilkosság, ami Turán leggyakrabban eredményes, tehát nem "ijesztetés" - a családtól való fokozott törődés kikényszerítése.

A józan életre való nevelést csak fiatal korban lehet elkezdni. Ezért nagyon fontosnak tartom olyan létesítmények kialakítását, ahol a fiatalság - már a gyermekek is - szabadidejüket hasznosan tölthetnék.

Sajnos az érettebb korosztály szokásait befolyásolni, megváltoztatni már nagyon nehéz. A zsíros étkezés, kevés mozgás, illetve kevés aktív pihenés, alkohol rendszeres fogyasztása és a dohányzás rendszeresen szedi áldozatait a fiatalabb korosztály körében is. Igen magas a szív és érrendszeri betegek száma. Gyakori az infarctus, az agyvérzés, érszűkület és bénulások. A nőgyógyászati rák-szűrésre való rendszeres járás szinte különleges esetnek számít.

Jellemző eset, hogy valaki tíz-húsz vagy harminc éve nem volt nőgyógyászat. Ez főleg azért szomorú, mert az időben felfedezett méhnyak rák tökéletesen gyógyítható és a keletkezéstől a gyógyíthatatlanság áttétes formáig több év is eltelik, mielőtt beavatkozva az élet megmenthető lett volna. Az érettebb korosztály egészségére nevelésének jó eszköze lenne a majd megnyíló központi rendelő várótermében működtetendő TV-VIDEO rendszer, mely egészségvédő és nevelő filmeket sugározna.

Remélem a TB-vel folytatott tárgyalások eredményesek lesznek, és jövőre sikerül a központi ügyelet, a rendelők átteleptítése, és a szakrendelések megindítása.

A cukorbetegség szűrése is nagyon fontos lenne, mind a megelőzés mind az aszónai szakrendelőbe történő utazás elkerülése érdekében.

Amennyiben a megelőzés már eredménytelen, sajnos szemben állunk egy súlyos beteggel, szükség lehet sürgős segítségre. Sajnos nem egyszer voltam jelen olyan esetben, ahol az "azonnali" mentőszállítás fél órát vagy ennél is többet jelentett.

Fentiekben vázolt problémák megoldásával, megelőzésével kapcsolatos elképzeléseim, természetesen hosszú évek munkáját igénylik. Nem valószínű, hogy egyedül, elszigetelten, csakis a Képviselő-testület az egészségügy dolgozóit, a Polgármesteri Hivatal és az Egyház összefogásával, a közös cél érdekében.

Hiszen mindannyian azért dolgozunk, hogy Tura lakosainak testi és lelki egészsége egyre teljesebb legyen.

Dr. Vészi Zsuzsanna

Szent István napi ünnepségünkről

Illő tiszteletet adtunk az ünnepnek. Intézményeinken zászlók lengtek, sőt néhány lakóházon is. Már augusztus 19-én elkészült a piac téri színpad és a színpadi háttér.

Egyszerűsége és gondolatisága miatt volt szép. Az ember azt érezhette, hogy elég lenne egy néma főhajítás a színpadkép előtt: tiszteletadásként. Az ünnepi műsor feldobta a X. század "levegőjét" (jelmezek, nyelvezet), utalt az azóta megélt viharos századokra, és utat jelölt mának, jövődónek.

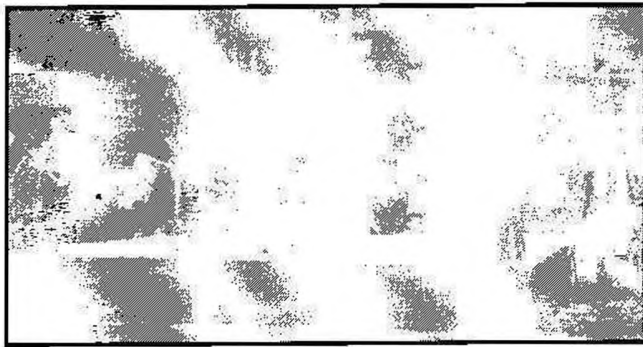
Az ünnepi beszédek (Lukács András predikációja, illetve Tóth István gondolatai) méltatták nagy királyunk történelmi jelentőségét, és felhívták figyelmünket meg-hökkentő aktualitására. Van tanulivalónk!

Gyönyörű zenék, dallamok hangzottak fel az ünnepi misén és a téren. Volt gregorián, szólt kórusmuzsika, szóltár és szimfónikus nyitány. Maczkó Mária gyönyörű, régi népéneket énekelt, melyeknek szövege külön figyelmet érdemel.

Értékközvetítők, értékmegőrzők. Így is nevezhetnénk a nyugdíjasok énekeseit és a Kék Szivárvány népdalkör tagjait. Nemcsak azért, mert annyi kevésbé ismert népdalt hoznak színpadra, hanem azért is, mert olyan vidáman, egészséges lendülettel énekelnek, mint ahogy azt a dalok leletkezésének idején tehették az emberek.

Búszkeség és szeretet van abban is ahogy népviseletünket hordják. Hozzáértéssel, "rendre igazítva".

Sok ember dolgozott azért, hogy méltó legyen az ünnep. Köszönet illeti fара-dozásukat!

Az ünnepi műsor szereplői voltak:

Tóth Gergely	Pribelszki János
Tóth Gergely	Both Ádám "Intelmek"
Nyilas Mihály	Szilágyi Zoltán
Tóth Péter	Maczkó Mária - ének
Boda Tamás	Kiss Andrea - "Huszt"
Kiss Tamás	Muzsik Tamás - Szózat
Tóth Péter	

A műsört összeállította és rendezte: Kálna Tibor.

A rendező munkáját segítette: Kis András, Sára András és a MESZ dolgozó.

Technikai munkatársak voltak: Sára István, Sára Péter, Sára Tamás

A jelmezeket Szénási Péterné kivitelezte.

A nyugdíjas énekkar névsora (vezető Kuti Mihályné - Teri néni)

Kóles István	Szilágyi Lászlóné
Kóles Istvánné	Blaskó Zoltánné
Gregus László	Kiss Péterné
Gregus Lászlóné	Csányi Péterne
Kajtor András	Lukács Józsefné
Kajtor Andrásné	Győri Istvánné
Hubert Miklós	Tóth Zs. Andrásné
Hubert Miklósné	Nagy Imre
Meleg Péter	Gólya Józsefné
Meleg Péterné	Diós József
Haraszi János	Diós István
Haraszi Jánosné	Vidi József
Kuti Mihályné	Vidi Józsefné

A Kék Szivárvány népdalkör tagjai

Kiss Sándorné	Sima Istvánné
Mácsai Istvánné	Tóth Istvánné
Szabó Józsefné	Gólya József
Szilágyi Jánosné	Imolya László
Szota Sándorné	Kóles Péter
Gódor László	Diós István
Gódor Lászlóné	Kiss Péter
Sima István	

Az együttes vezetője: Sára Ferenc

Kis András a Művelődési Ház vezetője az ünnepség után - szerény vendéglátás közben - köszönetet mondott a szereplőknek színvonalas munkájukért.

Nehezen indult a bál a téren, de csak addig, amíg az énekkarosok el nem jártak a "nyitótáncot".

(Foto: Kuti)

Erdélyi Ágnes

Szeptemberi tűnődés egy idézet kapcsán...

Hála

Részlet Edmondo De amicis az Szív című regényéből

(Edmondo De Amicis olasz író (1846-1908). Habitudósítóként végigharcolta Itália egységesítésének utolsó nagy hadjáratát 1866-ban, majd újságíróskodott és tanulmányokat, elbeszéléseket írt. Számos műve közül legismertebb és talán a legsikerültebb a Szív (1886), amely regénnyé összeálló diáknapló egy tanév története).

Bizonyos vagyok benne, hogy ez a Stardi nevű osztálytársad so-se panaszkodik a tanítójára.

"A tanító úr türelmetlennek és rosszkedvűnek látszott" jegyzed meg szemrehányóan. Gondold csak meg, hányszor vagy te türelmetlen, és kivel? Az édesapáddal, az édesanyáddal, akikkel szemben bűn a türelmetlenséged. Oka van a tanítónak, ha néha kijön a béketűrésből.

Gondold csak el, hány éve dolgozik gyerekekkel, s ha sok kedvességgel és szeretettel találkozik is, a hálátlan diákoknak is el kell viselnie, akik visszaélnék jószágával, nem ismerik el a munkáját, és végül több keserűséget kell lenyelnie, mint amennyi öröm éri. A helyében a világ legszentebb embere is kijönne olykor a békétűréséből.

S ha tudnád, hányszor megy tanítani betegen, csak azért, mert a rosszulléte nem olyan súlyos, hogy otthon maradhasson, s azért türelmetlen, mert szenved, s nagyon fáj neki, hogy észre se veszik a betegségét, sőt visszaélnék vele! Becsüld meg és szeresd a tanítót, kisfiám! Apád is tiszteli és szereti, mert életét szenteli nektek, gyerekeknek, akik hamar megfedkeznek róla. Szeresd, mert élesíti elmédet és nemesebbé teszi lelkedet, mert egyszer, felnőttkorodban, amikor mi már nem leszünk, arra az anyém mellett gyakran felsejlik majd előtted, és fájdalmat, fáradságot látsz majd rajta, melyre most nem figyelsz, de harminc év múlva bánt majd. S akkor szégyellni fogod, hogy nem szeretted eléggé, hogy lelketlenül viselkedtél.

Szeresd a tanítót, mert a népiszkolai tanítók nagy családjához tartozik: ötvenezren élnek szerte Olaszországban, akik szellemi atyjai a milliányi hozzád hasonló gyerekeknek. Munkájukat nem ismerik el rendesen, nem fizetik meg tisztességesen, pedig hazánknak ők nevelik a mainál jobb nemzedéket.

Nekem nem elég az, ha engem szeretsz - szeretned kell mindenkit, aki jó hozzád, s szüleid után első helyen áll a tanító úr. Úgy szeresd, mint a bátyádat, és akkor se haragudj rá, amikor megszid vagy amikor igazságtalannak érzed. Szeresd, ha vidám és kedves, de még jobban szeresd, ha szomorú. Mindig szeresd. És mindig tisztelettel ejtsd ki azt a szót, hogy tanító, mert a szülő után a legszebb szó, amivel az egyik ember a másikat illetheti.

Édesapád

Azt hiszem ettől tisztább, nemesebb gondolatokkal mi sem tudnánk jobban biztatni új iskolaévet kezdő diákjainkat, hiszen minden nevelő vágya a becsületes, tisztelettudó, udvarias, felkészültségében naprakész diák.

Ezzel együtt viszont feladatot is kaptunk mindannyian: igazi tanítókká kell válnunk! Tudásában, erkölcsében a mainál jobb nemzedéket kell felnevelnünk nekünk is.

Törekvéseink között azonban ügyelnünk kell arra is - többek között -, hogy emberi, szellemi értékeinket ne aprózza fel a napi politika - sokszor önös érdekből is fakadó -, széthúzó, romboló, olykor cinikus vitája.

Az irántunk érzett megbecsülést növeli, ha megjelenésünkkel, viselkedésünkkel is oktatunk, nemcsak az iskola falain belül. (Különösen akkor, ha nagyobb közösségben jelenünk meg.)

Bölcsesség, tudás, emberi magatartás megvalósított ideálját várja el tőlünk diák, szülő egyaránt. Jogosan! Ha erre képesek vagyunk, akkor és csak akkor, kiérdemelhjük ezt a - fenti idézetben is olvasott - megkülönböztetett tiszteletet, aminek pedig hiányát sokszor, nagyon sokszor érezzük.

Barczy Zsolt

hitoktató, cserkészparancsnok

10 éve halt meg DR. KOVÁCS GÁBOR ATYA

1993. augusztus 19-én a templomból hazafele jövet az úttesten egy kis motor elgázolta... a hatvani kórházban, az ápolók és orvosok tiszteletét váltotta ki türelmes, imádságos szenvedésével. 1983. szeptember 1-én hajnalban meghalt Dr. Kovács Gábor Atya, pápai kamarás, tb. kanonok, turai plébános.

Ki volt Ő?

1902. május 29-én született Héhalomban. Végrendeletében így ír szüleiéről: "Köszönöm a jó Istennek, hogy buzgó, katolikus szülőktől származhattam és nevelődhettem, akik igazi katolikus keresztény módon éltek. Édesapám jellemes, egyeneselkű szorgalmas, józanéletű és gondolkodású férfi volt. az egyházközség és a politikai község életében, családi feladatai mellett, tevékenyen részt vett. Önművelődésre törekedett, szerette a jó, katolikus könyveket, és velünk, gyermekeivel is megszerettette. Téli estéken ilyeneket felolvasott a családban. Édesanyámnak csendes, melegszívű édesanyaként nevelte gyermekeit imádságra, vallásos életre. A papi hivatásomat is a kegyelem után neki köszönhetem, ő ébresztette és imádkozott érte..."

Szeretettel emlékezik meg a Jászberényi gimnázium igazgatójáról, tanáiról, ... majd a váci piarista atyákról, akikről tudásban, emberiségben sokat kapott és tanult.

Kispapnak jelentkezve jóakaró Főpásztorra, Hanauner István váci püspök úr a Bécsi Pázmáneumba küldte, hogy alapos képzéssel készüljön fel a papságra. 1924. október 12-én szentelte Vácot pappá, majd Gödöllőre és Hatvanba küldte hittanárnak. Már 1930-tól a papnevelés fontos feladatával bízza meg. Vácot, a Szeminárium államosításáig 1952-ig volt a kispapok biblikus (szentírástudomány) tanára és

Gábor Atya gondolataiból

Vakáció: "A szünvetben a katolikus gyerek, ifjú magatartása: a szünidő nem lézengés, hanem céltudatos pihenés, erőgyűjtés az új iskolai évre. Öntudatos keresztény életet él. Reggel és este gondol a jó Istenre. Vasárnapokat megszentelt szentmisén való részvétellel. Jól meggondolja milyen környezetbe megy, kikkel barátokzik. Szüleinek segít otthon, gondol arra, hogy édesapjának, édesanyjának nincs 2 és fél hónap szünideje. Nyaraláskor is méltó akar lenni Keresztény mivoltához. Utazásainál, nyaraló helyen is lehetőség szerint elvégzi lelki kötelességeit. (Hirdetés, 1975. június 8.)

Búcsú ünnepléséről: "A vasárnapi búcsú tanulságai: hiányolni kell a gyermekek részvételét a szentmiséken. - A piaci árusoknál. Játékosoknál több gyermek volt, mint a templomban. Felnőtt hívek között is sok volt, akinek a "búcsú" csak a piactéren volt. A templom búcsúnk ne legyen csak nagy évés. Az ünnepra hazatérő családtagokat is hozzuk el a szentmisére. Járuljanak szentségekhez ezen a napon. Legyen lelki nap elsősorban, s nem engedjük, hogy elvilágiasodjon, étel-ital, szórakozási alkalmommá váljék.

Egyházközségünk sok tagja áhítatosan ünnepelte védőszentünket a Boldogságos Szűz Máriát. Ez kedves volt Előtte, s a buzgó hívek vallásossága váltotta ki a tiszteletet ide látogató vendégeinkben is. (Hird. 1973. augusztus 15.)

Falu szépítéséről: "A Községi Tanács felszólítására kérjük a Kedves Híveket, a házuk előtti árkot hozzák rendbe, és a ház előtti területet ültessék be virágokkal. Legyen szép a községünk területe, utcái. A lakosokra és idegenekre is jó hatással van. A lakosság rendszeresétét bizonyítja. (Hird. 1973. április 22.)

Édesanyák napján: "Tisztelettel, megbecsüléssel köszöntjük egyházközségünkben az édesanyákat. A jó Isten áldja meg őket nagy, szent feladatokban. Legyenek keresztény lelki édesanyák, gyermekeiket neveljék szép, emberi, erkölcsös keresztény életre. A Szűzanya a legszentebb édesanya legyen példaképük. Május hónapban tisztelettel gondoljunk a mennyi édesanyánkra is. legalább 1 üdvözlőgyert mondjunk el minden családban esténként közösen!" (75.)

Betegellátásról: "Nagybetegeinket láttassák el a Kedves Hívek szentségekkel. Kórházba vitel előtt. Ha sürgősen viszi el a mentő, a kórházhoz közel eső plébánia lelkipásztorát keressék fel és kérjék erre. - Ne a temetés külsőségeire gondoljunk elsősorban, hanem az élőnek lelkére! Mit ér a 6 lobogó, mit ér a koszorú hegyet rakunk fölé díszes színes papírokból, ha a lelke bűnben ment Isten elé? Anyaszentegyházunk eltemet minden megholtat, de ennél is fontosabb, hogy az élet a jó Isten irgalmába, megtisztító, megszentelő kegyelmeibe részeltessük. Amikor gyónik-áldozik a beteg, erőt, vigaszt, lelki békét nyer. Ha igazán szeretjük hozzátartozóinkat, ehhez is juttassuk, - ne fosszuk meg tőle. érezzünk felelősséget ebben a dologban is!" (Hird. 1974. január 5.)

Hitoktatásról, vallásos nevelésről: Szomorú dolgot kell megemlítenünk, 70 gyermekkel kevesebbet írtak be hittanra az idén, mint tavaly. A nyolcadikosoknak csak a felét! Mi ennek a fájdalmas dolognak az oka? - Hitgyengesség? Közöny? Attól félnek, hogy gyermekük nem jut be felsőbb iskolába? Vagy nem fontos ezeknek a szülőknek, hogy gyermekeik milyen erkölcsűek lesznek? Lelekiismeretük lehet nyugodt? A bérmálás ígérte volt: hitemet megvallo! - Így váltják be ígérteiket?

A jó Isten áldja meg annak az 553 gyermeknek szüleit, akik most is katolikusnak bizonyultak. Tisztelet nekik! (73. október 7.)

spirituális (lelki vezetője). a Szeminárium-ból eltávolított kispapokkal együtt ő is Egerbe került. 1957-ben állami részről nem találták elég alkalmasnak a fiatal papok nevelésére, (magyarul: kirúgták!) és csak kisegítői beosztást kaphatott.

Dr. Hercegh János turai esp.plébános halálakor Kovács Vince apostoli kormány megbízta a turai plébánia vezetésével ezt a mindig tudományos és lelki munkával foglalkozó értékes papját. 56 évesen először volt lelkipásztor, plébános. De nemcsak a teológiai tanárnak, spirituálisnak, hanem gyakorló lelkipásztornak is kitűnőnek bizonyult.

A még élők tanúsíthatják, hogy mennyire szívügye volt minden rábízott lélek üdvössége. Tanított "akár alkalmas volt, akár alkalmatlan". Hirdette az Igét szószerken, gyónatászekben, szentmiséken, temetésen, esküvőkön mindenhol... Minél előbbre haladt a korban és gyengült ereje, annál többet akart adni... mintha érezte volna nem sok ideje van. Bár csak a sok elhittett mag szárbá szökkenne, természet hozna!

"Salus animarum, suprema lex!" - a lelkek üdvössége a legfőbb törvény minden pap számára. De hogy Isten házában jól érezze magát a modern ember is, és ne ósdi régiségek tárának, múzeumnak tekintse... felújította a templomot, - plébániát is. Felsorolni is sok, csak néhányat emelek ki: 1962: torony tatarozás - 1963: Templom külső - 1966: templom kerítése - 1970-1972 Templom belső festése, szentély kialakítás, Krisztus mozaik, keresztúti képek, oltár, ambó, szentségház - 1974: új sekrestye - 1972: plébánia tatarozás - új orgona - új nagy harang stb.) Mind jelzi, hogy belsőleg a lelkeket akarta megújítani, de külsőleg is mindet igyekezett Isten otthonához méltóvá alakítani a hívek segítségével. anyagi támogatása révén.

Temetését a megújított templomban, majdnem 200 pap részvételével az Érsek főpásztor, Dr. Bánk József végezte, kikísérte a hosszú úton temetőnkbe.

A papság nagy száma biznyság: a tanítványok, ismerősei tisztelték, becsülték őt. A turai hívek nagy sokasága, és a sírján azóta is folyamatosan nyíló virág jelzi: a turaiak háláját Gábor Atyjuk iránt.

Befejezésül végrendeletének utolsó mondatai: "Temetésem legyen egyszerű. A koporsó is. Koszorú helyett adják az összeget egyházi célra. Valamelyik paptársam, esperes, unokaöcsém temethet. Nem kívánom az akkori főpásztor fáradozását. Csendben, feltűnés nélkül temessenek, nem kívánom, hogy paptársaim messziről fáradjanak. Végezzék szépen az egyházi szertartást, ez nekem elég és a fő!

Szeretettel búcsúzom Főpásztoromtól, testvéreimtől, rokonaimtól, híveimtől, tanítványaimtól. Köszönöm szeretetüket irántam. Áldja meg őket a jó Isten. Imádkozzanak értem. Hibáimat bocsássák meg.

Atyám kezébe ajánlom lelkemet."

Tura, 1979. április 25.

Kovács Gábor
plébános

Utolsó leírt beszédének végén Sik Sándort akarta idézni a híveknek. Beszéde arról szól, hogy vegyék komolyan a hitet, a szerinte való életet.

Sik Sándor: A néma miatyánk c. versből:

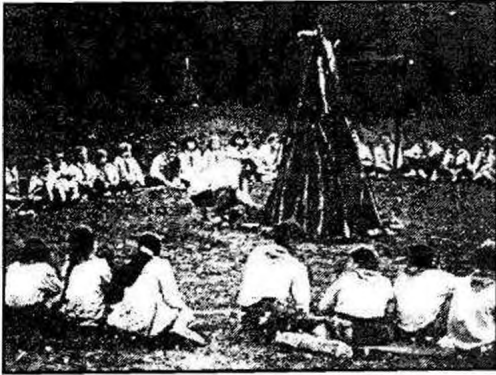
"Hozzád, veled, Neked
Mondani egy utolsó éneket,
Imában ömleni Eléd,
Legutolsó, de hűséges cseléd...!"

...
"Akarom élni az egész hitet,
Szeretni, ahogy Isten szeret,
És bízni, bízni akarok,
Abban, amit a Krisztus gondolt.
Nem érzem, nem is gondolom,
De akarom, akarom, akarom!"

Összeállította:

Lukács András
plébános

A Kaszap István cserkészcsapat első tábora Bükkszék, 1993. július 18-24.

A tábor - legyen az bármilyen jellegű - minden esetben óriási élményt jelent a gyermekek életében. Izgatottan várják, számolják a napokat, egymást biztatják: márcsak 2 hét, márcsak 1 ... és start, indulunk! A várva várt napon az-

tán a járókelők csak egy buszt látnak megpakolva vidám, kipirult arcú, éneklő gyerekekkel, ami épp a hegyek felé igyekszik elszántan.

Betűről-betűre így történt ez velünk is, csak ha lehet az izgalom még felfokozottabb volt. Mondjuk ki bátran: forráspont körül lebeggett, hiszen cserkészcsapatunk a fogadalmom tétele után először ment táborba.

Voltunk mi már ifis és ministráns, illetve az iskola által szervezett táborokban, de a cserkész táborok már a kezdése is más volt, mint a többi. Volt némi elképzelésünk, milyen lesz majd, készültünk is rá becsületesen - az akadályverseny is ezt a célt szolgálta -, de hát tudja mindenki, hogy más az elmélet és más a gyakorlat. A nomád életköri-elmény, ami ránk várt, az első hallásra leginkább a gyors lovaikon száguldó honfoglaló őseinknek lehetett volna szimpatikus.

Különbség azért mégis volt köztünk és köztük (már mint az ősmagyarok között) mert míg az ő életberendezkedésük mást nehezen engedett meg akkor és ott az orosz sztyeppéken, addig mi tudatosan választottuk ezt, a megannyi kényelmesebb lehetőség közül. A helyszín egyébként ismert volt, tavaly már emlékezetes napokat töltöttünk itt néhányan, mint ifi-hittanosok.

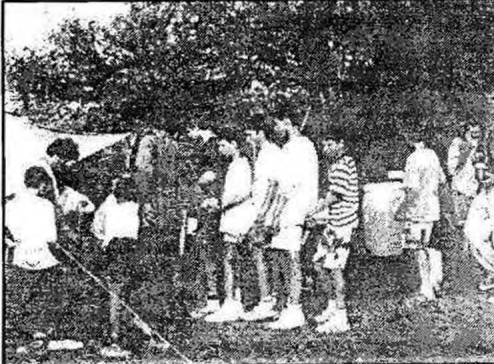
Táborunk életéről pontos naplót vezettünk, s most kivonatossan és lényegretörően az olvasók elé tárjuk: Pillantsanak be egy cserkész tábor életébe! Ha a valóságban nem is látták ilyet (hiszen a tábor zárt jellegű), most fogalmat alkothatnak róla. Talán...

Az indulás előtti napon egy cserkészektől-ifisekből álló kiképzett különítmény (felnöttekkel) a tábor helyére utazott. Egy teherautónyi felszerelést vittek magukkal, hogy mint gondos előőrs kiépítsék a csapat másnapi érkezéséig a tábor fontosabb lélepitményeit. A Kuti István (Fenntartó Bizottság elnökh.) által vezetett alakulat hősiessé vette fel a küzdelmet minden gödörásásnál a betonkeménységűre száradt agyagos erdei talajjal. Munkájuk nyomán estére már állt a fürdő- és konyhasátor, a közösségi- és a hálószobák egy része.

A Ferenci Attila által készített, körpanorámás WC-k csodálatosan illeszkedtek be a táj szépségébe, szinte belesimultak abba, nem bontva meg a táj egységes szín és harmóniavilágát. Miután készen lettek a munkával a fiúk, az éjszakát is a táborban töltötték, vigyázva, hogy a csapat másnapi érkezéséig rendben maradjon minden. Hisz ne feledjük, a tábor egy erdős hegyoldalon építettük ki, lakott területtől több kilométerre. Közben idehaza sem ténlenkedtek, Barcsi Zsolt csapatparancsnok és a rajvezetők készítettek az őrsöket, az utolsó simításokat végezték a nagy esemény előtt.

Végre elérkezett a nevezetes nap: ötvenegyen cserkész (köztük három felnőtt cserkész) kezdte meg a táborozását. A buszon vidáman énekeltek,

utolsókat intve a szorongó szülőknél, akik szép számmal jelentek meg az indulásra. Az utazás végig jó hangulatban telt, nem zavart az égen jól látható, sokat sejtető gyülekező esőfelhők, ami rögtön érkezésünkkor "köszöntött" bennünket egy kiadós zápor formájában.

Nem tudom, állított-e már föl valaki esőben sátrat? Valahogy így fest: kipakolsz mindent, aztán megpróbálsz felhúzni a sátradat nagy sebesen, ami persze összedől először, aztán másodsor is. Nem találisz semmit, amit keresel, közben esik az eső, mire végre áll a sátor s boldogan veszed birtokba, kiderül: nem jó helyen húztad fel... No mindegy, a cserkész mindent kibír. Ezután már felgyorsultak az események, az eső is elállt - egyelőre.

Szárítkozás, zászlófelvonás, Himnusz, feladatok kiosztása, a táborépítés folytatása. Az esti táborútnél vidám kisjelenetek, játék, ének, majd végül esti ima, szilencium, alvás.

A napirend pontos betartása mellett így épült fel a másnap és később a többi is: ébresztő 7-kor, reggeli torna, mosakodás, ima, reggeli, eligazítás, cserkészmunka, ebéd, "dófonye". Ez utóbbi tábori szakki-fejezés az ebéd utáni pihenést jelenti, amely kb. másfél óráig tart. Sokak szerint az egyik legértékesebb napirendi pont. Valóban népszerű is volt. Ezután őrsönként portyák a tábor körül. Ismerkedés a környékek. A táborozás alatt a helyi strandot is beportyáztuk a csapatokkal. Mit mondjak? Sikerült! (Amikor bevillogtunk cserkészegyenruhában a sok fürdőruhás közé, azok nem tudták nevensenek-e, vagy tisztelettel odébbhúzódnak helyt adjanak. - Ez utóbbi választották.)

A hét közepén beköszöntött az eső. S ezután esett minden nap. Nekünk úgy tűnt, hogy több éves lemaradást itt és most akar pótolni. Ez ugyan nem bénított meg bennünket, de próbára tett emberesen. Két szülő - biztos, ami biztos - hazavitte gyermekét a táborból, azonban különösebb aggodalomra nem volt ok. Senki sem betegedett meg lehülés következtében, senkit nem mosott le a hegyoldalról az eső. A hangulat mindezek ellenére töretlenül jó volt. Az esős idő egyébként alkalmas volt arra is, hogy "leküzdjük az összezártságból adódó lehetséges feszültséget, sűrűlódásokat" (Idézet a parancsnoktól).

Azért, hogy ne felejtjük el nomád táborunk közepette milyen is a civilizált világ, egri kirándulásra mentünk el. Megnéztük pl. a várat, a székesegyházat, stb. Ez egyébként alkalmas volt arra is, hogy szilárd talajt érezzünk talpunk alatt.

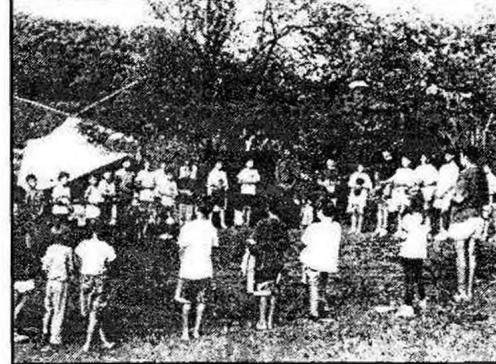
A látogatási napon (csütörtökön) csoportosan érkező szülők nagy ámulata volt a délutáni második napirendi pont. Amolyan "jöttek, láttak, csodálkoztak" elv alapján járták végig táborunkat. Bekukkantottak mindenhová. Megforgatták, megtapogatták cseperedő gyermekeiket és miután meggyőződtek arról, hogy nem álltak meg a növényben, oldott hangulatú búcsúzás keretében váltak el egymástól.

Leiki gondozásunkat a siroki plébános, Kovács Győző atya látta el. Volt úgy is, hogy a felzött hegyoldalon bokrokba kapaszkodva, csúszkálva jött fel hozzánk misézni. Miután nem vagyunk maximalisták, legközelebb már mi mentünk le a falu templomába, nem kis áldozatok árán.

Nagy sikere volt az ijjászversenynek. Az előkészületek során a lányok még fanyalagtak a "Robin Hood-i" sporton, de a versenyt már mindenki izgalommal figyelte.

Az étkezések alatt valaki mindig felolvasott egy könyvből. Ennek több haszna is volt: a., teljes volt a csönd; b., ez alatt is formálódott az egyénisége, mely némely szülő szerint formálhatatlannak indult; c., egyesek úgy átélték a könyvben hallottakat, hogy észre sem vették, már harmadjára rakják tele repetával tányérját az élelmes konyhások.

Azt utolsó estén az idő megirgalmazott nekünk, búcsú-táborúztet rakhattunk. A művészi érzékkel megáldottak itt bemutathatták saját maguk írt, rendezett színdarabjaikat, előadhatták önálló énekeiket. Valahogy nem akartuk abbahagyni az egészet. Érződött a másnapi táborbontás hangulata. A sors kihívását azonban megadóan viseltük. Tudtuk, minden boldogságnak egyszer vége szakad. A kihívásokat emelt fővel kell viselni. Ezt is.

A szombati zászlóbontás után fájdó szívvel bandukoltunk buszunkhoz. Nem szívesen jöttünk haza, maradtunk volna még. De talán így a jó. Folytatás jövőre. Addig is maradnak az emlékek.

- Sz. Z. -

Fotó: Kuti István

Szülői vélemény A cserkésztaborról

Nekem nem okozott gondot, hogy a kislányomat elengedjem-e a cserkészek számára szervezett táborba. Néhány szülő a véleményemet kérte, s előadta aggodalmait ez ügyben. Nekik elmondtam, hogy meggyőződésem, hogy felelősséggel fognak gondoskodni a cserkészvezetők a rájuk bízott gyermekekről. A kislányom eddig még csak a családdal nyaralt, sosem töltött nélkülnk sehol egy éjszakát sem. Ennek ellenére ő is és mi is rögtön tudtuk, hogy ez a tábor jó alkalom az ebből adódó csekély feszültség leküzdésére. Nem tévedtünk. Az "érzékeny búcsú" vidáman zajlott. Megvallom azonban, hogy a rossz idő beálltával a hangulatom is elromlott. Aggódtam gyermekemért, folyton arra gondoltam, hogy az eső minden tervezett programjukat megghiúsítja, nem tudnak mit kezdeni magukkal a gyerekek.

A látogatás napján, csütörtökön sirva ébredtem, hiszen akkor már negyedik napja esett az eső itthon és a levegő is jelentősen lehűlt. Az volt a tervem, hogy délután nemcsak meglátogatom, hanem haza is hozom, hiszen biztosan rossz kedvű, csalódott, szívesen jönne haza a családdhoz. Délután, mikor néhány más szülővel együtt odaértünk, jókedvűen futott elém az agyagos sártól nehéz cipőjében. Abban a pillanatban tudtam, hogy ha felajánlanám neki, hogy hazaviszem, akkor sem hagyta ott társait, így hát meg sem említettem neki ezt a lehetőséget. Boldogan mutatott meg mindent a táborban, már akkor tele volt élménnyel. Megnyugodva jöttem el a látogatás végeztével.

A táborból hazatérve kislányom mindenről részletesen beszámolt. Meggyőződésem, hogy rendkívül színes, változatos programban vettek részt ezek a gyerekek életük első cserkésztaborában.

Néhány kérdés azért megválaszolatlan maradt számomra:

- Hogyan tudták az általam is tapasztalt jókedvet és lelkesedést az eső, a hideg ellenére mindvégig fenntartani a szervezők?
- Mi az oka, hogy a gyermekek nem érezték honvágyat, magukra maradottságot, a megszokott otthon hiányát?
- A kényelemhez szokott gyermekeink hogyan tudtak a nomád körülményekhez ilyen könnyen alkalmazkodni, s mi több, megszeretni azt?
- Miért nem tiltakoztak a fizikai leterheltség ellen?

A válasz a vallásos felnőttek számára rövid és egyszerű. Én is érzem. Onnan mélyről, a lelke mélyéről jön a válasz.

Most szégyellem kezdeti kishitűségemet, de büszke vagyok a lányom hitére, kitartására, és ez növeli a cserkészmozgalom létjogosultságába vetett hitemet is. Örülhetnek azok, akik részt vehettek ebben a táborban. Csak így tovább cserkésztek!

Németh Ferencné

Együtt, közösen...

Az összefogás szép példája volt az Egyházközség, az önkormányzat és az egyéni adakozók által támogatott ezévi vallásos nyári táborok megvalósítása.

Bükkszéken a három egymást követő: cserkész, ministráns, ifi-hittanos 1-1 hetes táborokban 95 gyermek és fiatal élvezhette a nyár és a természet adta örömeit, mélyülhetett el a különféle szakirányú előadásokban, illetve az ehhez párosuló tevékeny, céltudatos munkában.

Ahhoz, hogy ez a nem kis időt és energiát igénylő feladat tartalmas és emlékezetesen jól sikerült volt, áldozatkész segítők nélkül lehetetlen lett volna megvalósítani. Nevek kiemelése nélkül, hadd köszönjem meg mindazok fáradozását, akik önzetlenül az ügy mellé álltak, tevélegesen, vagy csak biztatásukkal támogattak. Munkájuk pótolhatatlan volt!

Bízom abban, hogy az eredmény új erőt, ötletet, lendületet ad mindannyiunk számára, hogy a következő nyári táborok hasonlóan ígéretesek, tartalmasak legyenek. Hozzájárulva gyermekeink emberi, erkölcsi neveléséhez.

Barcsi Zsolt táborvezető

Disneyland a vadászház környékén

Legalábbis azt hihette volna bárki, aki váratlanul beleszóppent augusztus 29-én vasárnap délután abba a vérfagyasztó, gigászi küzdelembe, amit a Gumimacik vív-tak gonosz ellenfelük Ixorn és szörnyei ellen, kik galád módon elrabolták és foga tartották Gregor király aranyos, csodaszép lányát, Kálát. Az akció végül is sikerrel járt, a jó elnyerte méltó jutalmát. Gregor király és udvara ezután már boldogan él, míg békén hagyják őket.

Mindez természetesen nem Californiában játszódott, nem is amerikai méretekben kell gondolkodni, csupán az ifjúsági hittanosok - huszonheten - vakációt záró programjának részeként egy izgalmas számháború keretében idézték fel a közismert TV játékot. A nagy átéléssel megjátszott történet igazolja, szükség van játszani a felnőtteknek is.

A program után vacsora következett: elfogyasztották az általuk készített gu-lyást, majd hatalmas táborúzet raktak a játék helyszínén. A meleget, fényt árasztó tűz mellett, a kissé már hűvösödő teliholdas éjszakán felidéztek és kiértékelték az elmúlt nyár pozitív és negatív élményeit. Természetesen nem maradt el a nálunk már ilyenkor szokásos ének, imádság sem. Az est lelki részét Kómár István diakónus irányította, fölvidéve nyári lelkigyakorlatos táborunk mindannyiunk számára fontosabb gondolatait.

A programot szervezte, összeállította és vezette Barcsi Zsolt.

- Ti -

"ÚJULJATOK MEG!"

Jézussal a táborban.

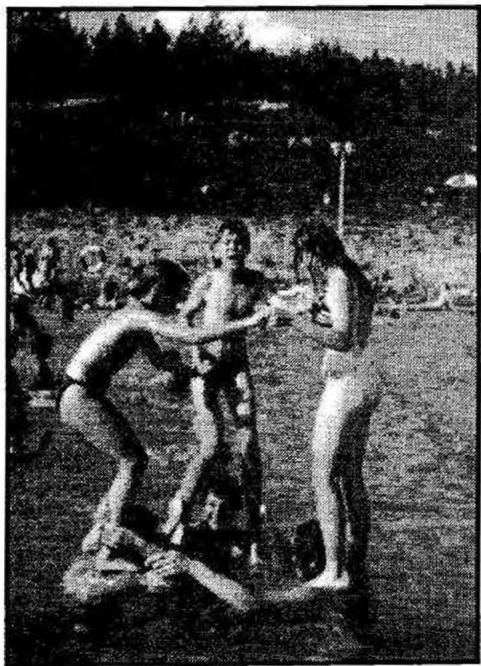
Templom előtt nagy a sürgés-forgás - állapítottam meg magamban 1993. augusztus 1-én, vasárnap a nyolc órai szentmise után. Ez volt ugyanis az a jeles nap, amikor a turai IFI-hittanosokkal elindultunk egyhetes lelkigyakorlatos táborunkba Bükkszékre. Hadd mutassam be mindjárt a vezérkart: a tábor vezetője Barcsi Zsolt hitoktató. Őt illeti a dicséret és köszönet szervezésért és kivitelezésért egyaránt. A mindenre kész segítő Lukács István sekrestyés volt. Az ő kezében futottak össze a tábor materiális feltételei: élelem - és anyagbeszerzés stb. De ne feledkezzünk el azokról, akik jól tartották minket, akik mindig gondoskodtak, hogy a tábori konyha eredményesen működjön: Lukács Istvánné - Erzsike néni és Barcsi Zsoltné - Marika néni. Jómagamat nem is tudom, hogy hová soroljam, hiszen volt közöset vezető feladatom is, de én is nagyon sokat kaptam és tanultam ebben a táborban. Úgy mondanám, hogy én voltam az átmenet a vezérkar és azok között akiket ez az egész tábor létrejött és szerveződött. Összesen 33-an voltunk.

Most itt néhány sorban szeretnék beszámolni, mi minden történt ebben a táborban, amelynek végén szinte mindnyájan azon a véleményen voltunk, hogy "de jó lett volna még tovább is itt maradni!"

Megérkeztünk Bükkszékre, illetve Bükkszék mellé, a falutól kb. 1 km-re, és egy csodálatos, hegyekkel övezett táj fogadott minket. Ez a táborhely: egy kiszélesedett völgy, szinte medence, a közepében kis tavacskával, melyet egy gyéren csorgó forrás vize táplál. A domboldalon, a fák alatt rögtön meg is kezdtek a tábor építését. Egymás után nőttek ki a földből a sátrak, ki több, ki kevesebb szakértelmet mutatva azok felépítésében. Mikor minden kész volt, az utazás és építkezés fáradozásait levezetni ellátogattunk a bükkszéki strandra. Az igen látogatott furdóhelyen a hét folyamán többször is megfordultunk: általában a délelőtti lelki programok után délután strandolás következett. Este táborúzt: éneklés, játék vidámság, majd az esti ima után az elcsendesedés, ahol a kacagást, az énekszót fokozatosan a tücskök ciripelése, a hamvadó parázs susterge és a hegyvidék éjszakai nyugalma, csendessége váltja fel. Mindenki nyugovóra tér, ki a sátrában, ki a parázs mellett a teliholdas éjszakában, csillagsátorban. Reggel aztán: "Álomszuszék, ébredj, hasadra sűt a nap!..." - ének hangjaira ébredtek a tábor. Reggeli torna, mosakodás stb. A hétfői nappal kezdetét vette a szoros értelemben vett lelkigyakorlatos tábor. Egy ilyen lelkigyakorlatból, ami nem a négy fal között folyik, hanem a természet közvetlen közelében, nem maradhat ki az a program, amit hétfőn csináltunk: a kirándulás, a túra. Nem egy eget rengető távolságot választottunk, a 7-8 km-re lévő síroki várat vettük célba.

Útközben alkalmunk volt, hogy egy-egy csendes útszakaszon elmerüljünk a teremtet világ szépségében, rendezettségében, harmóniájában. Önkéntelenül is arra a következtetésre juttatja ez a keresztyén embert, hogy milyen szép, jó, igaz, bolcs lehet, aki mindezt így megalkotta, létben tartja és szereti. Ezen kívül azonban a magunk erejét és tűrőképességét is próbára tehetjük akár a meredekebb emelkedőkön, akár az ivóvízzel való takarékoságban. Végül is szerencsésen megérkeztünk, aztán vissza is érkeztünk a táborba. Kellemesen elfáradtunk, de a gyalogtúra élményei feledtetik a fáradságot. Este ismét táborúzt, majd nyugalomra tértünk.

Kedden vendégünk volt a táborban Mikolai Vince atya, az Egre Szeminárium újonnan kinevezett rektora. Ő volt az egyik előadónk. Táborunk alappondolatát így fogalmaztuk meg: "Újuljatok meg hitben." A hagyományos vallásosságban élőknek a megtérés fogalma pontosan ebben ragadható meg: megújulni, felfrissülni abban

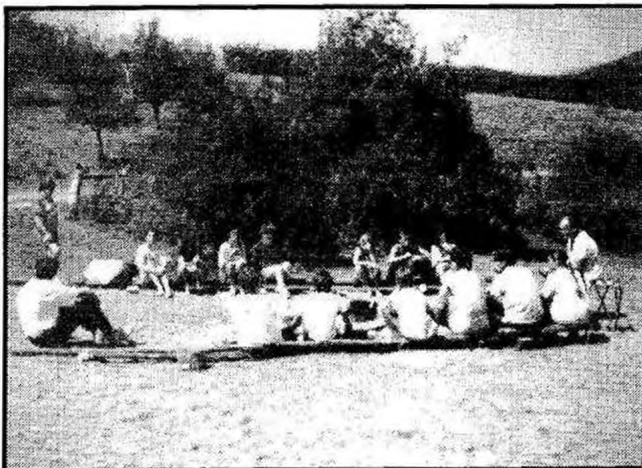

a hitben, melyet szüleink, nagyszüleink által kaptunk. Ez volt táborunk célja, eszmei célkitűzése. Sokféleképpen megközelíthető ez. Mi úgy gondoltuk, hogy három nagy szent, Szt. Benedek, Assisi Szt. Ferenc, és Szt. Ignác alakja, gondolatai példája alapján próbálunk megújulni. Ezekben a témákban kérdeztük előadóinkat. Vince atya Szt. Benedekről beszélt. Ismertette azt a zilált történelmi kort, melyben Benedek élt; hogy a felbomló Római Birodalomban, a népvándorlás zűrzavarában hogyan találta meg ez a remeteségbe vonult Benedek az Istennel való

kapcsolatot és a lelki békét. Hangsúlyozta, hogy nekünk is szükségünk van arra, hogy békében éljünk önmagunkkal, mindenkivel és mindennel. Hogy a gyökértelenséget elkerüljük, szükségünk van bizonyos stabilitásra, egy valahova tartozás tudatára.

Elsődleges alappontunk Krisztus és Krisztus Testének, az Egyháznak kisebb sejtjei: család, hittanos csoport, egyházközség. De nem szabad elfelejtenünk a magyarságunkról sem. Mindenki megmaradt a két evező példája: egy csónak csak akkor halad egyenesen ha két evezőt húznak egyszerre. Életünkben ez a két evező - Szt. Benedek tanítása alapján - az imádság és a munka helyes összhangja. Szó volt még a liturgia és a csend fontosságáról is. A tartalmas előadás után kérdezni lehetett az atyától, majd egy óra csendes elmélkedés következett. Mindenki elvonult egy nyugodt helyre, és átgondolta, hogy is áll ő ezekkel a kérdésekkel.

Utána egymással is megosztottuk gondolatainkat. Délután ismét elhangzott a költői kérdés: van két választható program - gödröt ásunk a napon, vagy kimegyünk a strandra. Egyértelmű volt a választás... Este ismét táborút, "este lett majd reggel: harmadik nap."

Szerdán ismét Vince atya jött, de most egészen más gondolatokkal: Szt. Ferenc. Talán ő a legismertebb szent, vonzó egyénisége alapján a legnépszerűbb is. Az ő gondolatai, életpéldája került most terítékre: hogyan lehet azt megélni. A szegénység nem feltétlenül jelent nincstelenséget, hanem azt, hogy elsődleges kincseknek a mennyei országot kell tekintenünk. A többi csak ez után, ennek alárendelve. Arra vagyunk hivatva, hogy szabadságban éljünk, ez azonban nem szabadságot jelent. Szt. Ferenc természetszeretete szintén példa előttünk.

Isten azért bízza ránk a természetet, hogy azt megövjük és benne felfedezzük kezének, szeretetének nyomait. Szerda este nem volt táborút. Helyette éjszakai túrára mentünk. Csodálatos volt órákon keresztül bandukolni az éjszakában: néha holdfényes mezőn, néha sötét erdőben. Az egymásra és a természetre figyelés méginkább elmélyítette bennünk az aznap hallottakat.

Csütörtökön egy másik atya, Dr. Veres András atya, az Egri Szeminárium prefektusa (tanulmányi, fegyelmi elöljáró) volt a vendégünk. Úgy mint szerdán, csütörtökön is szentmisével kezdtük a napot a domboldalon felállított tábori oltárnál. Pénteken is ő jött, mindkét alkalommal Szent Ignácról beszélt. Illetve nem is róla, hanem az ő gondolatai alapján arról, hogy hogyan kell minden tettünkkel Isten nagyobb dicsőségét szolgálnunk. Elgondolkodtatott minket a minden embert foglalkoztató kérdéssről: miért élek? Rájöttünk, hogy életünknek csak akkor van igazi értelme, ha az Isten és embertársaink iránti szeretetben bontakozik ki. Ha föl tudom használni azokat a kincseket (adottságaimat, képességeimet), amiket ő adott, akkor biztosan megtalálom életem értelmét. Rá fogok találni, hogy mit tudok itt és most, az élet minden területén tenni istenért és embertársamért.

Csütörtökön este szentségimádást tartottunk a természet lágy ölén. Tábori oltárunkra kihelyeztük az Oltáriszentségi Jézust, és egy fél órányi közös imádság után beosztottuk magunkat óránként reggelig egyéni imára, adorációra, "szentségörzésre". Másnap megkérdeztem, ki hogyan élte át. Szinte mindenkinek az volt a véleménye, hogy nagyszerű volt azt az egy órát imádságban tölteni az éjszaka csendjében, az Úr Jézus előtt, egyetlen világító mécses fényében.

Pénteken hajnalban egy három méteres keresztet fölvaltva hordozva végigelmékedtünk Jézus keresztútjának állomásait. Majd szentmise következett, végül Veres atya befejező előadása.

Szinte hihetetlen volt, hogy már vége is a tábornak és már tábor kell bontani. De sajnos így volt. Összepakoltunk mindent, jött a teherautó, a sok tábori felszerelésért és csomagért, majd az autóbussz is megérkezett értünk. A búcsúzás pillanata. Nem egymástól búcsúztunk, hisz nap mint nap találkozunk itthon is, hanem az együtt töltött napoktól. Csomagokkal felszerelve, "derekunk felővezve", az utolsó közös program következett: megköszöntük a Jó Istennek az elmúlt hét kegyelmeit, örömeit, nehézségeit, és a Szűzanyához fordulva, közbenjárását kérve az ősi Mária-énekkel ajukonk zártuk a tábori együttléttünket: "Boldogasszony, Anyánk..."

Hogyan értékelem? - Azt hiszem, minden értékelő gondolatnál többet mond az ami az IFL-hittanosok szemében látszott, és ki is fejezték: "De jó lett volna még tovább is itt maradni...!" Kegyelmeiben és élményekben gazdagon jöttünk haza. De nincs vége: a jó lelki gyakorlatos tábor gondolataiból egy évig élni lehet - a következő táborig. Mindenki annyi gyümölcsöt szüretelhet róla, amennyire komolyan foglalkozott vele.

Adja Isten, hogy a jó szőlőt, melyet ott kaptunk, mindannyiunkban bő gyümölcsöt hozzon.

Fotó: Szabó Katalin

Kómár István

Búcsú

Máriabesnyőn a kisboldogasszonyi búcsú ebben az évben szeptember 5-én volt. Most is, mint minden esztendőben szépszámmal vettek részt turai zarándokok. A csoportot Kómár István diakónus vezette.

Az ünnepi szentmisét Katona István váci segédpüspök mondta.

Az öreg kút

Az öreg kút csendesen adja vizét
- így telik minden napja.
Áldott élet ez - fontolgatom:
- csak adni minden napon...
Ilyen kúttá kellene lennem!
- Csak adni egész életemben.
Csak adni? - terhet is jelent,
- jó kút, nem érzed ezt?

Belenézek, tükre rám ragyog
- hiszen a forrás nem én vagyok!
Árad belém, csak tovább adom
- frissen, vidáman, szabadon.
Hadd éljek ilyen kút-életet,
- osszak áldást, szeretetet!
Nem az anyém, Krisztustól kapom,
- egyszerűen csak tovább adom.
Ámen!

(Biróczy István)
Dojcsán Ernő plébános gyűjtéséből!

Turai színjátszósok nyári tábora Jászberényben

Hosszú út és nehéz feladat állt előttünk, amit 1993. augusztus 12-18-ig kellett teljesítenünk. 12-en indultunk 16 fővel (ebből 4 felnőt) természetesen kerekpárral, és egy kocsival a Park úti iskola előtt. Mindenki nagyon izgatott volt. Szemükből ki lehetett olvasni azt a kérdést:

- Mikor indulunk már, és vajon milyen nehéz az út? Hogy fogjuk eltölteni ezt a pár napot?

Mikor már mindenki megérkezett, elindultunk. Odafelé nagyon hosszúnak találtuk az utat. De hazafelé... De erről majd később! Voltak olyanok, akik már voltak ott, ezért nekik nem furdult a kíváncsiság az oldalukat, és ők csak jól tudtak mesélni társaiknak. A nagy út után végre megérkeztünk. Az volt az első, hogy kikapoltunk, és felhúztuk az ágyakat. Majd mindenki készült az esti nyitótáborra, ahol megkaptuk az első feladatot: elő kellett adnunk valamit egyenként, kicsiknek és nagyoknak egyaránt, és a reggeli. Délelőttként foglalkozások voltak, melyeken sokat nevtünk, egyszerűen: jól éreztük magunkat. A foglalkozás másik felében az egyik újabb darabunkat tanultuk, melynek címe: A végrendelet. Részen komédia. Végül is az volt ennek a tábornak a lényege, hogy mindenki találja föl önmagát, és segítség nélkül próbálja eljárszani életében azt az embert, amit a darabban kapott. Én úgy érzem, ez mindannyiunknak sikerült, ezért mindenkinek aki ott volt, csak gratulálni tudok. E tábor folyamán kiderült, milyen "művészek" vagyunk. Született sok dal és vers.

Most egy kicsit a programról. Azt hiszem a legjobban élveztük a délelőtti programot, amit Diligens Melinda vezetett és a délutáni strandot. Az ennalóra senkinek se lehetett panasz, hiszen nagyon finom volt, mert Diligens Károly és Takács Pál készítette a mi segítségünkkel (kivéve az ebédet, mert azt egy ételbárból hozták ki kocsival). Érdekes állatokat, - bár volt közöttük olyan amit mindenki ismert - az Állatkertben néztük meg. Megtekintettük a csodás Lehel múzeumot, ahol sok érdekességre és tanulnivalóra akadunk. Többek között a Lehel kúrt. Megcsodáltuk Vuics István gyönyörű olajfestményből készült képiállítását. Mindenkinek csak azt tudom mondani, hogy érdemes oda elmenni és megnézni. Ezek mellett a programok mellett a tábor Karnevált is szervezett, amit a fiúk nyertek meg.

Azért a lányoknak is voltak jó ötleteik. Volt Disco, táncverseny, és rímfaragóverseny is, ahol mindenki összemérhette tudását a versírásban. Nagyon ügyes munkák születtek. Eljött az indulás előtti este, melyre minden kedves családot meghívtunk. Itt mutattuk be az előbb említett darabot, amiről még mi sem tudtunk semmit a tábor előtt. Este szomorúak voltunk a táborotzról, hogy másnap haza kell menni, de bízunk benne, hogy jövőre újra visszajöhettünk. Ezt a pár szép napot Diligens Károlyné, Jutka néni, a szakkör vezetőjének köszönhetjük. És azt kívánjuk, hogy még sokáig éljen. De ezeket a szép napokat nemcsak nekik köszönhetjük, hanem valamennyi felnőttnek, és színjátszós társainknak, hogy ilyen szépé, és kellemesé tették az első színjátszós tábor napjait.

Valamennyiüknek Köszönjük!

A táborozók névsora:

Felnőttek:

Diligens Károlyné Jutka néni
Diligens Károly Karcsi bácsi
Takács Pál Pali bácsi
Pászti Zoltán (fívezető) Zoli

Lányok:

Szilágyi Katalin	Garamszegi Krisztina
Balog Rita	Diligens Regina
Garamszegi Gabriella	Csorba Beatrix
Diligens Melinda	Garamszegi Beáta
Gólya Ágnes	Diligens Judit

Fiúk:

Gólya Gergely Nagy Roland

Gólya Ágnes a csoport (leglakesebb) tagja

Bánatosan énekelgettük búcsú dalunkat, amely szövege a táborban íródott.

*Hosszú az út hazáig
Hosszú az út
Hosszú az út Turáig
De a szívünk visszahív*

*Goodbye te kedves város
Viszlát Öregerdő
Nagyon hosszú még az út Turáig
Jövő nyárig, agyó!*

Figyelem!

A tábor nagy sikerére való tekintettel gyermek és ifjúsági színjátszó csoportot indítunk, melynek helye a Művelődési Ház. Ideje: minden pénteken szeptember 17-től, 4-6 óráig, illetve 6-8 óráig, melyre minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk. Első megbeszélés: szeptember 17-én 16 órakor a Köztársaság úti iskolában.

Jelentkezési kor: óvodásoktól a középiskolásokig!

Nyolcadikosok búcsúkirándulása

7. év eleje óta készültünk egy többnapos kirándulásra az osztállyal. Sok hely közül választhattunk. Többszöri szavazás után a nyírjesi üdülőtábor mellett döntöttünk. Nem bántuk meg, mert szép helyre kerültünk. A tábor kb. 1 km-re volt a tótól, melyben minden nap fürdöttünk. Az elhelyezés sátrakban történt. Voltak kóházak is, de azokat elfoglalta egy 140 fős karate csapat.

Étekezésünk az étteremben történt naponta 3-szor. (Ez annyiból volt jó, hogy mosogatnunk nem kellett). Napjainkat fürdészel, játékkal és a hőség miatt lustálkodással töltöttük. Tervelt gyalogtúránk sajnos elmaradt, mert tanárbanak kibicsaklott a bokája és alig bírt menni.

A kirándulás megszervezését Seszták Sándornak, volt osztályfőnökünknek köszönhetjük. Köszönjük Illés apukának és Seszták Sándornak a csomagszállítás (és az első este a vacsorát!).

Egy 8. a. osztályos résztvevő

"De jó a tábor a lellei tábor..."

Nagyon vártuk július 23-át a lellei tábor kezdetét. Négy korszak - Csömör, Szada, Tura és Veresegyház - általános iskolás tanulói nyaralhattak 9 napot a Balaton partján.

reggel 6 órakor indultak a turai gyerekek a csoportvezető tanáraikkal Gregán Jánosné és Lakatos Gyula vezetésével a tábor sportosával Vass Hajnalkával és a táborvezetővel Jenei Csabánéval. Néhány óras utazás után tapsolva és ujjongva léptünk be a tábor kapuján.

Az első délelőti az elhelyezkedéssel, kicsomagolással telt el. De már délután készülődtünk az esti bemutatóra, dalokkal, csatakiáltásokkal.

Sajnos a hűvös idő miatt másnap sem fürdöttünk a Balatonban. Kevés volt a szép napsütéses idő a víz hőmérséklete is csak 20 °C-os volt. Azért volt néhány alkalom, amelyet ki is használtunk furdözéssel, napozással.

Több programban is résztvehetünk, vetélkedő a Balatonról, Le-leg-leg, Karnevál, Ki-mit-tud, disco, táncház. A táncházat a szadaiak szervezték. A tábornak kedves vendégei voltak egy vándor színjátszó csoport tagjai, akik műkás előadásukkal szórakoztatták a táborozókat. Volt sportnap, amelyen a turaiak holtversenyben a szadaiakkal elsők lettek. A kirándulási napon révfűlőpre mentünk hajóval.

A konyhás néni finom ételekkel kedveskedtek nekünk, hol gyümölcseket, hol süteménnyel kiegészítve. Az utolsó este úgy 9 óra tájban fellobbant a táborotz, amely a táborozás végét jelentette. Sokáig énekeltek és játszottak körülötte. Gyönyörű volt a több méteres vörös láng, a pattogó szikrák abban a késő esti sötétségben.

Csak a csomagolás és a hazautazás maradt a 9. napra.

Minden csapat fájó szívvel szállt fel a buszra, és ezt a dalt énekeltek: "De jó (volt) a tábor, a lellei tábor..."

Reméljük jövőre is találkozunk Lellén!

Köszönjük az önkormányzat segítségét, így egy turai gyermeknek csak 2.500.- Ft-ot kellett fizetni a részvételért.

Jenei Szilvia

Tanévnyitó értekezlet volt az iskolában augusztus 25-én

Fontosabb témák:

- Az új nevelők bemutatása
- Az idei iskolavezetés szándékainak és munkamegosztásának ismertetése (Erdélyi Ágnes mb. ig., Villányi Józsefné ig.h., Tóth Antal Istvánné gazdasági vez.)
- A nyár eseményeinek áttekintése
 - a. Karbantartási, felújítási munkák épületenként (Tóth Antal Istvánné)
 - b. Rövid beszámoló a nyári táborokról, kirándulásokról (Diligens Károlyné, Jenei Csabáné, Szarvas László, Békési István, Seszták Sándor, Barcsi Zsolt.)
- Tóth István polgármester gondolatai
- Néhány mondat az új oktatási törvényről
 - a. Az Iskolaszék feladatainak és jogainak felsorolása
 - b. Az Alapító okirat tartalma
- A tantárgyfelosztás ismertetése
- A legközelebbi jövő feladatainak megszervezése; javítóvizsga, évnyitó ünnepély, tankönyvellátás

Az 1993/94-es tanév rendje:

Első tanítási nap: 1993. szeptember 1.
Utolsó tanítási nap: 1994. június 10.
Az 1. félév 1994. január 31-ig tart
1994. február 4-ig kapják meg tanulóink a félévi értesítőt
A téli szünet 1993. december 18-1994. január 12-ig tart
A tavaszi szünet 1994. április 1-8-ig.

Erdélyi Ágnes

Dokumentumok a kastélyról II.

Az elmúlt években (és ma is) gyakran hangzottak el kérdések a turai Schossberger kastély tulajdoni helyzetével kapcsolatban.

A kastély jelenleg a SURA Vállalkozási és Befektető Kft. tulajdonában van. A SURA Kft. pedig a UNITED INVESTMENS (1990.) Ltd., Bahamas kizárólagos tulajdona.

Az előző számban megjelent szerződések:

- Az 1980. november 17-i "Megállapodás", amely a kastélyt és a közvetlen környékét, 6 hektár 4024 m² területet (a jelenleg is bekerített rész) a Pallasz Lap- és Hírlapkiadó Vállalat kezelésébe adta 1980. december 15-től. (Az augusztusi számban nyomdahiába miatt 1990. szerepelt!)
- Az 1988. november 21-i "Szerződést kiegészítő nyilatkozat", amely már a kastélykert többi részét is átadta a Pallasz kezelésébe (iskola, gyakorlati kert, gyermek orvosi ép. és óvoda kivételével).
- Az 1990. június 4-i "kezelői jog visszarendezését bejelentő javaslat", amely (tudunkkal) válasz nélkül maradt.
- Az 1990. augusztus 16-i előszerződés a kastély eladásáról a Pallasz Lap- és Könyvkiadó (mint eladó) és Sukumar úr vezette United Investment Ltd. (mint vevő) között. A záradékolás két hónappal később, 1990. októberében történt.

Ebben a számban közöljük:

- Az Állami Vagyonügynökséggel történt levélváltást.
- Az Országos Műemléki Felügyelőség állásfoglalását.
- Az 1990. november 4-i "Szerződést" a község és a Pallasz között a kastély hasznosításáról.
- Az 1991. április 5-i végleges "Adás-vételi szerződés" a kastély eladásáról, mely a Pallasz Lap- és Könyvkiadó Vállalat (eladó) és a Sukumar úr vezette SURA Vállalkozási és Befektető Kft. (vevő) között került megkötésre.

A következő számban közöljük:

- Levélváltások a tartozás kiegyenlítése ügyében a Pallasz Lapkiadó Vállalattal. (Megj.: 15 mFt-ot kifizetett, de 10 mFt-al adós maradt.)
- Tóth István polgármester levele a Műemlékvédelmi Hivatalnak, amelyre még nem érkezett válasz.
- Egy 1990. január 22-i szakértői véleményt a kezelői jog visszaszerzésének esélyéről.

a Szerk.

Állami Vagyonügynökség

Budapest V.,
Rosevelt tér 1051.

Telefon megbeszélésünkre hivatkozva Tura kastély eladásával kapcsolatos észrevételeinket az alábbiakban közöljük.

1., Az új önkormányzat véleménye az, hogy a kastély csak komoly beruházás árán menthető meg az enyészettől. A falu ezt a terhet nem képes magára vállalni. Ezért nem zárkózunk el a Lapkiadó által előszerződésben rögzített TOW-Dieter List GmbH vevőnek komoly vásárlási szándéka elöl, amennyiben az önkormányzat az üzlet nyereségéből megfelelő részt kap. A kastély állagmegóvása ugyanis az elmúlt 10 évben nem történt meg, a kezelői jog gyakorlója vállalt kötelezettségét nem teljesítette. A falu viszont nem tudott az ügyben érdemben intézkedni. Felvettük a kapcsolatot a Lapkiadó Vállalat vezérigazgató-helyettesével, aki ezen igényünket megértette, s késznek mutatkoznak egy ilyen értelmű szerződés megkötésére.

2., Tekintettel arra, hogy a kezelői jog átadása körül sok szóbeszéd alakult ki, a felsőbb politikai manőverek sem kizártak, a szerződés nem egészen egyértelmű.

Úgy érezzük, ez a sok vihart kavart ügy megérne egy alapos körütekintést, esetleg az akkori tanácselnök meghallgatását (aki jelenleg a kastély egyik ügyintézője).

Ezért - tudván az Önökre nehezedő rengeteg munkát - egy Önnek megfelelő időpontra helyszíni szemlét javasolok az ügyben érdekelt felek részére.

Ez segíthetné a helyzet alaposabb felmérését és reményt ébresztene falunk egyik nevezetes épületének rendbetételére, a befolyt összeg pedig további fejlesztéseinkhez adhatna alapot.

Mellékelten küldöm a kezelői jog átadásának véleményezését is, szíves mérlegelés céljából.

Amennyiben lehetséges, kérem értesítésüket az ügygel kapcsolatos tárgyalásokról, hogy azokon megfelelő szinten képviselhessük a falu érdekeit.

Segítő szándékát ezúton is köszönöm!

Tura, 1990. október 18.

Tóth István
polgármester

Állami Vagyonügynökség

lkt.sz.: 2509/4/1990.

Tóth István polgármester

Tura Nagyközség
Tura

Szíves tájékoztatásból megküldjük az Állami Vagyonügynökség állásfoglalását a turai Schossberger kastély értékesítésével kapcsolatban.

Budapest, 1990. október 31.

Üdvözlettel

Dr. Tófalvy Károly
tanácsos

Horti József vezérigazgató

Pallasz Lap- és Könyvkiadó Vállalat
Budapest

Tisztelt Vezérigazgató Úr!

Hivatkozással a vállaltuk kezelésében levő a turai 5356 számú tulajdoni lapon felvett 2211/3 hrsz-u házas ingatlan - turai Schossberger kastély - értékesítésére, melyet szeptember 18-i beadványukban kértek, az Állami Vagyonügynökség az alábbi feltételek mellett engedélyezi:

1. A Pallasz Lap- és Könyvkiadó Vállalat szerződésben megállapodik Tura nagyközség önkormányzatával az ingatlan hasznosításáról, amelyet az önkormányzat az eredeti adás-vételi szerződés jóváhagyó záradékolásával igazol.
2. A Pallasz és külföldi vevők közötti szerződés elválaszthatatlan részét képezze az Országos Műemléki Felügyelőség jóváhagyó záradéka is.
3. Az 1.-2. pontokban részletezett jóváhagyó záradékokkal ellátott adás-vételi szerződést az Állami Vagyonügynökséghez végleges engedélyezésre kérjük megküldeni.

Az Állami Vagyonügynökség álláspontja kialakításánál a következőket vette figyelembe

- Az ár elfogadásánál jelentős szerepe volt a kastély erősen leromlott állapotának és úgy ítélte meg, hogy minden további várakozás az állami tulajdonban eddig keletkezett kárt csak fokozza.

- Lehetővé kívánta tenni az önkormányzat bevonását az ingatlan hasznosításába, illetve az ezzel kapcsolatos kérdések tisztázásába. Ez egyben megfelel annak a kérésnek is, amelyet a turai lakosság a FKGP Pest Megyei Központján keresztül juttatott el az Állami Vagyonügynökségnek.

- A kastély és a körülötte elterülő őspark nemzeti érték, ezért az országos Műemléki Felügyelőség állásfoglalásával összhangban történhet a kastély értékesítése.

Budapest, 1990. október 31.

Üdvözlettel

Dr. Csepeli Lajos

Másolatot kap: - Tura nagyközség Polgármesteri Hivatal

- FKGP Pest Megyei Központ
- Országos Műemléki Felügyelőség

Műemlék-felügyeleti Osztály Ügyiratszám: 10805/1990.

Kocsis Pál osztályvezető úr részére

Pallasz Lapkiadó Vállalat
Budapest

Tárgyi ügygel kapcsolatban tájékoztatójára az alábbiakat válaszoljuk.

Nem emelünk kifogást a kastély és a hozzátartozó ingatlan külföldi társaság felé történő elidegenítése ellen, amennyiben a cég Magyarországon is bejegyzett és így rájuk is maradéktalanul vonatkoznak a magyar jogszabályok, továbbá jelen hozzájárulásunk az adás-vételi szerződés részét fogja képezni.

Kérjük figyelembe venni a további tényeket és feltételeket:

A kastélyegyüttes Ybl Miklós építész egyik legérdekesebb és művészi szempontból igen jól sikerült alkotása, ezért az épülethez semmilyen toldalék, újabb épületszárny nem építhető. Új épület elhelyezésére a kastélytól, illetve közvetlen környezetétől távolabb, később meghatározandó formában van lehetőség.

Az épület teljes külső-belső helyreállításra szorul és a külsőben feltétlenül, a belsőben pedig az elkerülhetetlen korszerűsítések elvégzésével, törekedni kell az eredeti forma visszaállítására.

Az épületen 1983-86. között állagmegóvási munkákat folytattak, részben a OMF anyagi támogatásával. Ezt az összeget a külföldi tulajdonba kerülés miatt - mivel a kastély értéknövekedése következett be - az OMF visszaigényli.

A hasznosítás esetén figyelembe kell venni, hogy az új funkcióknak összhangban kell lennie a kastély adottságaival és a szakmai közönség számára is biztosítani kell a megtekintés lehetőségét, előzetes megállapodás alapján, illetve hatósági bejárás számára bármikor előzetes értesítés mellett.

A kastélyegyüttes minden további tulajdonváltása csak előzetes OMF jóváhagyással történhet.

A hasznosítási tanulmánytervezet csak a fentiek figyelembevételével lehet elkészíttetni, vezető tervező minősítésű és régi épületek helyreállításában jártas szakember megbízásával.

A tervek minden esetben előzetesen az OMF-fel jóvá kell hagyatni.

Kérjük a pontos hasznosítási elképzeléseket hivatalunkkal mielőbb egyeztetni.

Budapest, 1990. október 20.

(Dr. Román András)
osztályvezető

Szerződés

amely létrejött a Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat, valamint Tura Nagyközség Önkormányzati Testülete között a turai 5356. sz. tulajdoni lapon felvett 2211/3. hrsz-u házas ingatlan - turai Schossberger kastély - hasznosítására.

1., Tura nagyközség önkormányzata tudomásul veszi, hogy a Pallas Lap- és Könyvkiadó vállalat az United Investments Ltd, Bahamas cég részére a megkötött adás-vételi szerződés szerint értékesíti. (A szerződés kelte 1990. augusztus 16.)

2., Az adás-vételi szerződés 2. pontjában foglalt vételár 20 %-ának megfelelő összeget a Kiadó a számlájára érkezést követő 15 napon belül átutalja az önkormányzat részére.

Az önkormányzat által a hozzájárulás feltételeként meghatározott további 5 %-os részesedés átutalására 1992. december 31-ig kerül sor, melynek teljesítésére a Kiadó kötelezettséget vállal. A befolyt pénzeszeg (770-2/90) vagyonügynökségi levél közműfejlesztési cél szolgál.

Jelen szerződés az Állami Vagyonügynökség 2509/4/ÁVÜ/1990. sz. levele alapján az adás-vételi szerződés részét képezi az abban szereplő záradék alátámasztását szolgálja.

Jelen szerződés a felek akaratát híven tükrözi, ezért azt elolvasás után helybenhagyólag aláírták.

Budapest, 1990. november 4.

Tóth István Weil Ferenc Kovács Pál
Turai Nagyközség polgármestere Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat

ADÁS-VÉTELI SZERZŐDÉS

amely létrejött az alulírott helyen és napon, egyfelől a Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat (1073. Budapest, Erzsébet krt. 9-11.) mint eladó, másfelől a SURA Vállalkozási és Befektetési Kft. Tura mint vevő között, a következő feltételek szerint:

1. Eladó eladja, vevő pedig megvásárolja a Magyar Állam tulajdonában és az eladó kezelői jogában álló, a turai 5356 számú tulajdoni lapon felvett 2211/3 hrsz.-ú, tehermentes házasingatlan, ténylegesen az úgynevezett turai kastélyt és a hozzátartozó parkot, amely házasingatlan műleírását, térmértékét és értékesítéskori műszaki állapotát a jelen adás-vételi szerződés mellékletét és részét képező állapotfelmérési és értékbecslési dokumentáció részletezi, mely házasingatlan a Pest megyei Földhivatal mint jogosult által élvezett földmérési jelek elhelyezését és karbantartását biztosító földhasználati jog 66-1053 vízszint p. 12-41-03 csop. terhel.

2. Szerződő felek az 1. pontban körülírt ingatlan vételárát illetően 125.000.000 Ft (Egyszázhuszonötmillió forint) összegben állapítják meg.

3. Szerződő felek tudomásul veszik, hogy a jelen adás-vételi szerződés - az adás-vétel tárgyát képező házasingatlan értékére és műemléki jellegére tekintettel - állami vagyonügynökségi, illetőleg műemlékfelügyelőségi jóváhagyásra szorul, s csak ezen hatóságok engedélyével lép hatályba. Ezeket az engedélyeket eladó szerzi be, és valamennyit írásban adja.

4. Ehhez képest szerződő felek megállapodnak abban, hogy

a., Az eladó a vételár maradéktalan megfizetésének igazolása után adja kizárólagos birtokba és üresen jelen szerződés tárgyát. Eladó mindent megtesz annak érdekében, hogy átadja a tulajdonjogot vevőnek, mint pl. telekkönyvi kivonat kiadása, közjegyzői okirat létrehozása, amennyiben ez szükséges a vevő tulajdonosi bejegyzéséhez.

b., Amennyiben pedig a jelen adás-vételi szerződés bármely hatósági engedély hiányában nem lépne hatályba, úgy a szerződő felek egymással szemben veszteséget, kamatot, kötbért stb., bárminemű igényt, követelést, vagy meghiusulási keresetet nem támasztanak.

c., Szerződő felek megállapítják, hogy az 1990. augusztus 16-án Budapesten adás-vételi szerződést kötöttek egymással az United Investments (1990) Ltd., Bahamas mint vevő, és a Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat mint eladó az 1. pontban írt ingatlanra.

d., Szerződő felek megállapítják, hogy vevő az United Investments (1990) Ltd., Bahamas kizárólagos tulajdona, azonban mint ilyen, magyarországi jogi személy, amelynek cégbejegyzése a Pest megyei Bíróságon lajstromszám 13-09-062790 alatt folyamatban van.

e., Szerződő felek megállapítják továbbá, hogy a jelen szerződés további érvényességi kelléke a cég és törzstőkéje emelésének cégbejegyzése.

f., Szerződő felek megállapítják, hogy 1990. augusztus 16-i szerződéshez az Állami Vagyonügynökség lkt. szám. 2509/1/ÁVÜ/1990. valamint az OMF ügyirat-száma 10805/1990. alatt hozzájárultak, azonban felek ezen korábbi szerződést jelen szerződéssel helyettesítik - vevő alapítója: United Investments (1990) Ltd., Bahamas, megbízásából -, eladó pedig kötelezettséget vállal, hogy ezért a jelen szerződésre vonatkozóan is beszerzi az Állami Vagyonügynökség írásbeli hozzájárulását.

g., A vevő vállalja, hogy a társaság törzstőkéjét a vételár teljes összegére fel emeli az Állami Vagyonügynökség hozzájárulásától és a társaság bejegyzésétől számított 15 napon belül és az eladó rendelkezésére bocsát egy banki igazolást arról, hogy a vételár teljes összegében rendelkezésre áll. A vevő a vételár átutalására vonatkozó írásbeli rendelkezést azonnal az eladó rendelkezésére bocsát, miután a vevő tulajdonjogát az ingatlannyilvántartásba bejegyezték, amely a magyar jog szerint a tulajdonjogot jelenti.

h., Amennyiben a szerződés érvényes létrejöttétől: az Állami Vagyonügynökség hozzájárulásától, a cég cégbírósi bejegyzésétől és a törzstőke felemelésének cégjegyzékben történő átvezetésétől számított 3 hónapon belül eladó nem igazolja vevő felé tulajdonjogának ingatlannyilvántartási bejegyzését, úgy vevő elállhat a szerződéstől, és ez esetben érvényesítheti eladóval szemben a szerződés felbontásából eredő igényeit.

5. Vevő a birtokba bocsátásától kezdve jogosult arra, hogy bírja és élvezze a házasingatlan és benne valamennyi jogát és valamennyi megengedhető módon hasznosítsa azt, beleértve a profitszerzést szolgáló kereskedelmi hasznosítást is, és ugyanakkor viseli a fenntartási költségeket, közterheket és bármely kárkockázatot.

Eladó feltétlen szavatosságot vállal, hogy:

- jelen szerződésben meghatározott ingatlan vevő kizárólagos tulajdonává válik, valamint

- az ingatlan mindenféle jogi és minden esetleges igénytől, teherből és peres eljárásból stb. mentes.

6. Szerződő felek megállapítják és rögzítik, hogy a jelen jogügylet - az 1. pontban már hivatkozott - melléklete szerinti műszaki állapot és állag mellett hozzák létre a jelen szerződést. A vevő ezen műszaki állapothoz és állaghoz képest kötelezi magát az 1. pontban körülírt házasingatlan felújításának megkezdésére, a birtokba lépést követően.

Budapest, 1991. április 5.

Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat SURA Vállalkozási és Befektető Kft.
Horti József eladó S. Sukumar vevő

ZÁRADÉK:

A szerződés része az Országos Műemlékfelügyelőség 1990. október 30-án kelt 10805/1990. sz. átirata.

(Horti József)

ZÁRADÉK

Tura Nagyközség Önkormányzati Testülete nevében - figyelemmel az Állami Vagyonügynökség 2509/1/ÁVÜ/1990. számú levelére is - a jelen adás-vételi szerződést záradékolom.

A Pallas Lap- és Könyvkiadó Vállalat és a Tura Nagyközség Önkormányzati Testülete között létrejött megállapodás-e szerződés elidegeníthetetlen mellékletét képezi.

Tóth István

Tura Nagyközség Polgármestere

2194. Tura, Petőfi t. 1.

Szám: 963-2/1992.

Pallas Lap- és Könyvkiadó

Weil Ferenc Főkönyvelő Úrnak!

Budapest

Tisztelt Weil Úr!

Hivatkozva az 1991. októberi levélváltásunkra, ismételten kérem a Lapkiadó 1991. évi tartozását kiegyenlíteni szíveskedjenek.

Igérletünkhoz híven a község fejlesztése folytatódik, nagy ütemben halad a gázvezeték építés, megszerveztük a szennyvíztisztító bázis vízigyógyító létesítési engedélyét. A szennyvíztisztító beruházásához az idén még állami céltámogatást nem kaphatunk a végleges létesítési engedély hiányában, de ennek beszerzése folyamatban van, a munkákat kb. egy hónap múlva indítjuk. Ezért nélkülözhetetlen számunkra a 10 millió forint.

Bízva az Önök kötelezettségvállalásában, tudva, hogy a kastély már kifizetésre került, kérem a fizetési meghagyás elkerülésére az összeg 10 napon belüli átutalását.

Tura, 1992. április 21.

Tóth István
polgármester

POSTALÁDÁNKBÓL

Tisztelt Szerkesztőség!

A természeti és építészeti értékek megmentése érdekében Tóth László már több levelet is írt a Turai Hírlapnak, és rámutatott a szomorú valóságra dr. Szondi György is.

Most már szeretném az önkormányzat hivatalos véleményét is megismerni ezzel a fontos dologgal kapcsolatban, valószínűleg a többi olvasóval együtt.

A még meglévő kevés öreg fa érdekében javaslom, hogy csak a száraz ágakat vágják le, ettől a fák még évtizedekig élhetnek, környezetünket nem fenyegetik életveszéllyel.

A gumiabroncsokról csak annyit, hogy azok csúnyák, akárki ültette is el őket.

Tura, 1993. augusztus 4.

Sára Ildikó
Rákóczi út 54.

Tisztelt Szerkesztőség!

Egyetértek Tóth László természetvédelemre és környezetszépítésre bízató leveleivel. Sokat utazom az országban és már én is észrevettem, hogy más településekhez viszonyítva a turai utcák feltűnően sivarak. Fűves terület alig van, és már évtizedek óta csak gyümölcsfákat ültetnek az utcákra. Sajnos ezek nem nőnek elég magasra, hogy kellemes árnyékot adjanak. Néhány lombos fa sokat javítana a nagyszerű új vásártéren is.

Tura, 1993. augusztus 6.

Tisztelettel: Hámori Géza

Tisztelt Szerkesztőség!

Köszönöm a Turai Hírlapnak, hogy levelemnek helyt adott, és köszönettel tartozom azoknak a kedves turaiaknak is, akik saját észrevételeimet sok okos ötlettel egészítették ki, akik bátorítottak, hogy a hiányosságokat szóvá tegyem.

Bevallom, én is unom már a szép környezet fontosságát hangsúlyozó egyoldalú levelezést. Vannak már jelenségek is Turán, melyek több figyelmet érdemelnek. Már régóta akarok a hibás utcanév- és házszámablakokról is írni, csak arra gondoltam, hogy az utcanévvaltozásokkal kapcsolatos táblacserék során majd ezeket is észreveszik, kijavítják. Nem így történt.

A hibás feliratokat már 20 évvel ezelőtt is szóvá tettem. Az akkori illetékesek megköszönték az észrevételt, de megmagyarázták, hogy más még nem szólt emiatt, tehát rajtam kívül mindenkinek jó így is. Remélem, ma már nem ez a hivatalos álláspont.

Tura, 1993. augusztus 21.

Tóth László

(A fenti levelek megválaszolására Varjú Mihályt, a Településfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottság elnökét kérte fel a szerkesztőség)

Tisztelt Levélírók!

Az önkormányzat rendkívül fontosnak tekinti a környezetvédelmet, a környezetszépítést. Ezek bizottságunk kiemelt feladatai közé tartoznak és tartoztak a megalkulás óta. (Csak a bizottság megnevezésénél marad le néha a "Környezetvédelmi" szó.) Elképzeléseinket, terveinket nem tartottuk titokban, példa erre a Turai Hírlap 1991. nyári különszáma, amelyet a község minden lakosa megkapott.

Véleményem szerint a környezetvédelemhez sorolható a szemétszállítás megoldása, a szeméttelép karbantartása, a közterületek rendbentartása, szépítése és az előkészítés alatt álló szennyvíztisztító is.

Terveink között szerepel természetesen a fásítás is, amelyről - többek között - az 1992. december 14-i közmeghallgatáson beszéltem, vázlata megjelent a Turai Hírlap 1993. januári számának 4. oldalán.

Az Általános Rendezési Terv készítése során szem előtt tartjuk a környezetvédelmet, a zöldfelületek beépítésének a tilalmát, s ahol csak lehetséges a fásítást. Időbe telik a terv elkészítése is, hát még a benne foglalt elképzelések megvalósítása. Pl.: A nyáron elkészült vásártér körül összeállítjuk a faültetést. Terveink szerint nyírfák és diófák lesznek ültetve. Folyik a Kónya-tó és környékének a rendezése, a tervek szerint ősszel ott is kezdődhet a fásítás.

A Kónya-tó mögött tervezett park kialakításához, a Szent János sori terelősziget parkosításához három kertészeti cégtől kértünk árajánlatot a tervezésre és a művezetésre. (Az utak melletti fásítást csak a csatornázás befejezése után célszerű elvégezni.)

Azt, hogy egy fáról mikor elég csak a száraz ágat levágni, s mikor kell kivágni, eltérnek a vélemények. (Jó példa erre a Posta és a Galgagyöngye étterem közötti területen lévő nyírfák helyzete. A környékben lakók közül néhányan minden év júniusában követelik a kivágásukat, amelynek az önkormányzat ellenállt...)

Véleményem szerint az a fontos, hogy a kivágott fák helyére újakat ültessenek, lehetőleg szebbeket és értékesebbeket mint a régieket. Ha középmagas gyümölcsfa mellett dönt valaki, akkor ültessen azt a háza elé, joga van hozzá! Ilyet cél-szerű ültetni, mint ahogy azt sok turai teszi igen okosan...

Közel hasonlóan tartom azt a vitát is, hogy virágot ültessen valaki a háza elé, vagy fűvesítsen? A véleményünk szerint azt, amelyik tetszik neki. Csak gondozza, tartsa rendben!

Még egyszer az utcanevekről

A Turai Hírlap tavaly júniusi számában olvashattuk Tusor Erzsébet érdekes írását a régi és az új turai utcanevekről. Helyesen látja a szerző, hogy az "új" (50 év-nél fiatalabb) utcanevek nem mentek át a köztudatba. A turaiak valóban nehezen tudják útbagazítani az idegent.

Turán nagyon kevés **utcanévtábla** van, és ez a kevés is rossz helyen, nem ritka, hogy a saroktól 20-30 méterre, vagy még annál is beljebb. Elszomorító, hogy az utcanév- és házszámablakon olyan sok a nyelvi, helyesírási hiba, hogy miattuk már a lakosság szégyenkezik.

Teljes felsorolásra nem vállalkozom, de íme néhány példa: "Damjanics út", "Munkácsi M út", "Arady út", stb. (Helyesen: Damjanich utca, Munkácsy Mihály utca, Aradi vértanúk útja.)

Nehezíti a tájékozódást a rossz számozás is, az, hogy nincs páros és páratlan oldal. Igen zavaró, hogy több helyen az egymásból elágazó utcáknak azonos nevük van. (Sport utca, Tancsics Mihály út stb.) Ezek a hibák az 50-es évekből valók, de az igazi nyelvrontás csak a 70-es években kezdődött, amikor a hivatalos használatból törölték az **utca** szót. **Azóta tehát Turán nincs utca, csak út!**

A kis mellékutakat útnak nevezni neveléses nyelvi hiba. Az út elnevezés legfeljebb 8-10 fontosabb főutcára volna helyes Turán, amilyen pl. A Rákóczi út, a Szent István út, a Zsámboki út stb.

A hivataloskodó Galgahévízi út, Vácszentlászlói út helyett indokolt lenne a szóban ma is használatos Hévízi út, Szentlászlói út nevekre áttérni. Aszód főutcájának egyik szakaszát is Pesti útnak hívják, nem Budapesti útnak.

Az utcák átszámozása (páros-páratlan oldal bevezetése) óriási munka, de nem lehetetlen, hiszen már Galgahévíz is megbirkózott vele. Turán előbb a csúnya nyelvi hibákat kellene kijavítani, vissza kellene állítani az igazságtalanul száműzött utca szó helyes használatát, és nagyon fontos az is, hogy jól látható táblák kerüljenek minden sarokra.

Tura, 1993. augusztus 21.

Tóth László Budapest, Hűvösvölgyi út 101.

Sára Zoltán Rákóczi út 54.

Lakatos János Rózsa utca 3.

Dolányi István Damjanich u. 7.

Kuti András Verseny utca 7.

Turán szép hagyománya van a virágosításnak, amelyre a nyugdíjasok is felhívják figyelmüket a Turai Hírlap idei februári számában. Községünkben a lakók többsége a ház előtti járdát, árkot rendszeresen takarítja. ("Elsőpri az ablakaját.") "Meggólták, megszólják" azokat, akik hagyták elgyomosodni a kertjüket, udvarukat, vagy a házuk előtti területet. Bár a fűnyírásban be tud segíteni az önkormányzat, azonban nem fog olyan rendeletet hozni, amely kötelezővé teszi a fűvesítést.

Az előzőekben ismertetett tények érzékeltetik az önkormányzat eddigi és jövőbeni környezetvédelmi tevékenységét, ami azonban sohasem pótolhatja a polgárok öntevékeny cselekedeteit.

Kérem a T. levélírókat, hogy továbbra is saját házuk téja gondozásával mutassanak példát, melynek eredményessége messze meghaladja egy levél hatását.

A "műemlék jellegű" kastély magántulajdon, mint ahogyan dr. Szondi György úr is írta. Csak törvényes eszközökkel lehet fellepni az új tulajdonos állagmegóvási mulasztásaival szemben. Az önkormányzat eddig meg is tett mindent, sajnos eredménytelenül. A kastély tetőszerkezetének "bzfoltózása" azonban nem néhány tízezer forintba kerül, mint ahogy Tóth László és társai írták (Turai Hírlap 1993. július), hanem néhány tízmillióba.

A Magtár most került a helyi szövetkezet tulajdonába, hasznosítása reméljük hamarosan megkezdődik.

Az óvodákat és iskolaépületeket a Műszaki Felátó Szervezet rendszeresen karbantartja. Tavaly készült el a házasságkötő terem, felújították az iskolaépületeket, az óvodákat, a Községházát, hamarosan elkészül a Művelődési Ház is. Megpályáztuk az "Expo-falu" telepítését a művelésből kivont homokbánya területére, környezetbarát építkezés céljából.

Az utcák átszámozásával már foglalkozott a képviselő-testület kb. 2 évvel ezelőtt, de akkor az Általános Rendezési Terv elkészítését tartotta fontosabbnak. Egy átgondolatlan változtatással nagyobb káoszt lehet csinálni, mint amilyen van. (Pl. a Posta, Templom és a II. sz. óvoda közötti területen a következő nevek vannak: Petőfi tér, Templom köz, Bartók tér, Dózsa György út.)

Az ÁRT-ben több új utca kialakítása fog szerepelni, amelyeket az átszámozásnál figyelembe kell venni. Természetesen az út, illetve utcanevekkel kapcsolatos javaslatokat is figyelembe vesszük.

Köszönjük észrevételeiket!

Varjú Mihály

DIGITEL 2001

Önkormányzati Telekommunikációs és Informatikai Részvénytársaság
2151. Fót, Vörösmarty tér 1.
Tel.: (36-27) 58-081* Fax: (36-27) 58-232
Levél cím: 2153. Fót, Pf. 12.

Tisztelt Polgármester Úr!

Ezúton szeretnék értesíteni, hogy az új telefonbefejezések elfogadásának időpontja miként fog alakulni.

A Távközlési Törvény végrehajtási utasításai még nem születtek meg, ezek az utasítások azonban társaságunkra nézve is kötelezőek lesznek.

A Minisztérium tervezetei alapján várhatóan maximált vagy fix hatósági áras lesz a telefon befizetések díja. Ameddig ezek nem kerülnek pontosan meghatározásra, addig véleményünk szerint az előfizetők számára újabb befizetési akciót indítani nem szabad, hiszen elrészelt, hogy a várható rendelkezéssel ellentétes összegeket határoznák meg.

Ismerteink szerint a Minisztérium szeptember hó folyamán adja ki a végrehajtási utasításokat, melyek megjelenését követően azonnal értesítjük Önöket az újabb befizetési akció megkezdéséről, és a befizetési összegekről.

Szándékaink szerint a következő befizetési akció már közvetlenül a DIGITEL-2001 Rt bankszámlájára történne, amelyhez a Polgármesteri Hivatalok számára üres befizetési csekket bocsátanánk rendelkezésre. A csekkek és a hozzájuk tartozó tájékoztató anyagok előkészítése jelenleg folyamatban van, az új befizetési akció megkezdésével egyidőben adjuk át az Önök részére.

Kérjük, hogy a levélben foglaltakról az érdeklődő lakosságot tájékoztatni szíveskedjenek.

További kiváló együttműködés reményében:

Tisztelettel:

Székely Lajos
vezérigazgató

Bori István
gazdasági igazgató

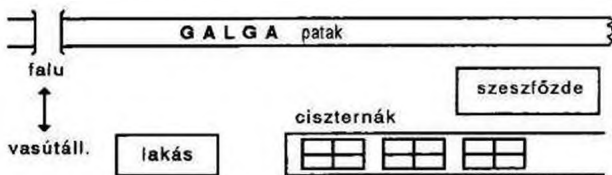
Káposztasavanyító üzem és szeszfőzde volt Turán

1928. nyarán kerültünk Turára. Én akkoriban 7 éves múltam és ott végeztem el a III. elemít. Az osztályról készült fényképen a tanítótól jobbra vagyok az ikertestvéremmel.

Egy-két év gyermekemlékeit tudom leírni. Az állomásról jövet (1929) a Galga híd előtt volt az üzem, Édesapám Felcser János okl. gazda és Ilcsik György polg. isk. tanár vették meg az üzemet. Kisajátítási eljárás miatt nem tudták beüzemelni. A nagy 1928-29-es telet még ott töltöttük (-25 C) és tavasszal költöztünk beljebb a faluba, ahonnan 1929 kora nyarán Ecsédre költöztünk, ahol Édesapám megvette a malmot.

Emlékszem a csodálatos turai népviseletre, esküvőkre, lagzikra. Még mozi is volt. Tavasszal az egész iskola ment búzaszentelésre. Barátságos népek laktak Turán. Akkor még gyönyörű volt a Schossberger kastély is.

Az üzem az úttól kb. 100 m hosszú volt a Galgával párhuzamos telken és kb. 25-30 m széles. A három szobás ház után a vasút felőli oldalon voltak az üveg-csempével ellátott ciszternák. 4x4 összesen 16 ciszterna volt négyes kötésben zárt csarnokjában. 5x5 méteres alapterületű volt és kb. 3 m mélyen. A végén volt egy "kiszerező" fűtős kiszolgáló rész.

A ciszternák félig süllyesztve voltak és jó állapotban. Saját kútja volt a telepnek, igen jó vízzel. Erre nyilván szükséges volt a savanyítóknak is és a szeszfőzdeknek is.

A telek végén, baloldalt a Galga partjára épült a szeszfőzde, Kazánháza emlékszem, a kazánok csillogó rézdszítéssel voltak ellátva, és az üstök is csillogtak.

Az 1929-es árvíz alkalmával az udvaron csónakáztunk, el voltunk vágva a falutól.

* Külön érdekessége volt Turának, amit máshol sehol sem láttam, hogy a libákat nem kihajították a rétre, hanem csak kirepültek és este repültek haza. Nem hiszem, hogy ez még most is így lenne.

Édesapám mint gazdasági Szigetváron egy konzervgyárat és hántolómalmost létesített. Azok ma is léteznek. Mint vasediplomás agrármérnök halt meg 90 éves korában. Talán régi álma - ha nem is Turán, de - megvalósult.

1993. II. 25.

Felcser Gedeon
okl. mg. mérnök
tartósítóiipari szakértő

Együttműködési szándéknyilatkozat

Az 1993. augusztus 19-én Gödöllőn tartott megbeszélésen a MATÁV Rt és a DIGITEL 2001 Rt nevében kifejezésre juttatjuk együttműködési szándékunkat a társaságaink között, a térség telefonellátásának javítása érdekében. Felek nyilatkoztatták, hogy erőfeszítéseket tesznek a siker érdekében és a problémák megoldására. Az együttműködés konkrét formáiról szakértői szintű tárgyalásokat kezdenek.

Gödöllő, 1993. augusztus 19.

MATÁV Rt nevében
Tölösi Péter
vezérigazgató-helyettes

DIGITEL 2001 Rt nevében
Székely Lajos
vezérigazgató

Földárverés másodsor

A második árverési ütem három napon át tartott a Művelődési Házban. Az első augusztus 25-én, szerdán, a hatvani TSZ tulajdonában lévő 026-os táblából, az ún. Határdűlőből került árverésre 1250 AK, kb. 35 hektár. Ezen az árverésen nemcsak a turaiak, hanem a hatvani polgárok is részt vehettek. A vártnál jóval többen gyűltek össze a licitálni szándékozók, 57 árverési számtábla került kiosztásra.

Az előkészítés: jelentkezés és a papírok leadása tíz órakor kezdődött és fél egyig tartott, ezt követően került sor a licitálásra.

Az árverést vezető Kovács Béla először bemutatta a "csapatát". (Barta Erika, Kálnai Mariann, Ördög Szilvia, Vér György), majd ismertette a szabályokat és a leendő földtulajdonosok majdani kötelezettségét (5 éves művelési kötelezettség és 3 évig nem adható el).

A licitálás simán ment, a kijelölt táblából több mint 800 AK kelt el (ebből közel 200 AK-t a hatvaniak vettek meg), 1200 Ft aranykoronánként árón. A maradék 440 AK-ra újra kezdődött a licitálás és ismét felment az ár 1200 Ft-ra. Az összeszámlálás után kiderült, hogy az igény 4 AK-val több, mint a terület aranykoronája, ezért az árverést vezető 100 Ft-al emelte a kikiáltási árat. 1300 Ft/AK-ért viszont nem akart vásárolni, így a licitálás befejeződött. A szerencsés vásárlók elszámoltak, számítógép által készített térképet kaptak a földjükről.

(A maradék 440 AK a harmadik ütemben kerül ismét árverésre.)

Másnap, csütörtökön is hasonló volt az eljárás, de akkor háromszor annyi árverési tábla volt a licitálók kezében, mint előző nap. Eladásra először a Versegi út környékén lévő V1, V2, V3-as táblák kerültek, több mint 700 AK értékben, melynek árverése az éjszakába nyúlt. A homoki földek, H4 és H5 táblák este 10 óra körül kerültek kalapács alá. A H5-re egyezség jött létre, azaz 1000 Ft/AK-ért, a H4-es tábla maradék 4 hektárja 1300 Ft/AK-ért kelt el.

Ezt követően a G1-088/3, a Galga és a Galábas között elterülő gyeptet vették meg, s ezzel befejeződött a csütörtöki árverés. Folytatódott pénteken 11 óra körül a H2-es táblával (a Papdűlő végén lévő) és az erdővel.

Ezen a napon már kevesen voltak a vásárlók, az eladásra kínált földek kevésbé voltak értékesek, általában 500 Ft/AK-ért keltek el. Egy kivétel volt csak, a tanyánál lévő kis erdő, amely 1600 Ft/AK-ért talált gazdát.

Délután 4 órakor kezdődött el az elszámolás, az új tulajdonosok most is térképet kaptak a vásárolt földről. Ez a rajz megmutatja a földterület elhelyezkedését, nagyságát, aranykorona értékét és a helyrajzi számát. Ezen a lapon van feltüntetve az is, hogy a Földhivatal munkatársai a föld helyszíni kitézéséről 60 napon belül gondoskodnak.

Megjegyzendő, hogy a kitézést és a földingatlan nyilvántartásba vételét az állam fizeti, és nem kell az új tulajdonosnak illetéket fizetnie sem.

Az ingatlan nyilvántartásba történő bejegyzéséről a Földhivatal határozatot fog küldeni, amelyet ellenőrizzen a földtulajdonos, hisz a tévedés lehetőségét nem lehet kizárni. A fellebbezést a kézbesítéstől 30 napon belül kell benyújtani a Földhivatalhoz. Amennyiben a gödöllői Földhivatal nem ad helyt a fellebbezésnek, úgy másodfokon a megyei Földhivatal jár el. Ismételt elutasítás esetén az ügy nem fejeződik be ezen a szinten, a közigazgatási határozatok ugyanis bíróság előtt megkérdőjelezhetők.

Az árveréssel kapcsolatban elismerést érdemel Kovács Béla és munkatársai, akik a rendkívüli figyelmet igénylő árverést igen korrekten irányították. Egy-két kisebb félreértéstől eltekintve - amit azonnal kijavítottak -, hiba nélkül vezették.

Az árverésre kerülő földterület azonosításánál Kís Miklós szövetkezeti elnök segített, ő volt az előadója a Vigyázó Kör által szervezett két előadásnak is - augusztus 17-én és 23-án -, amely az árverésre való felkészülést szolgálta.

A második ütemmel a kárpótlási földalap kétharmadának új tulajdonosa van. A következő, harmadik ütemre előreláthatóan október-novemberben kerül sor.

Kuti J.